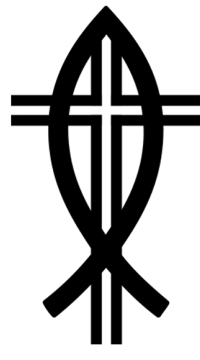

● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

சுவடுகள்

● பிப்ரவரி 2026

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● கிதழ் 69

அண்ணல் முத்துமாலி

பதீப்பாசீரியர் உரை

கீரிஸ்துவர்களுக்குள் பீரியமான வாசகர்களுக்கு,

நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கீரிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் உங்களுக்கு என் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்!

'கடந்த காலத்தை நினைவுகூருவது, எதிர்காலத்திற்கு வெளிச்சம் பாய்ச்சுவது போன்றது.' அந்த வகையில், இந்த பிப்ரவரி மாத இதழ் பல்வேறு வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்களைத் தாங்கி உங்கள் கரங்களில் தவழ்கிறது.

இந்த இதழின் அட்டைப்படத்தை அலங்கரிக்கும் 'பளீயர் இன மக்களின் விடிவெள்ளி' மிஷனரி மோசஸ் முத்துமாலை அவர்களின் தியாக வாழ்வு நம்மை மெய்சிலிர்த்து வைக்கிறது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களுக்காகத் தன் சுகபோகங்களைத் துறந்த அந்த மாமனிதரின் வரலாறு, இன்றைய தலைமுறைக்கு ஒரு பாடம்.

அடுத்ததாக, அன்புக்கும் அடைக்கலத்திற்கும் அடையாளமாகத் திகழ்ந்த டோனாவூர் 'அம்மா' ஏமி கார்மைக்கேல் அவர்களின் விசுவாசப் பயணம் மற்றும் அவர் ஜெபத்தினால் கட்டியெழுப்பிய கட்டிடங்களின் வரலாற்றை வாசிக்கும்போது, இறைவனின் கரம் எவ்வளவு வல்லமையானது என்பதை உணர முடிகிறது.

மேலும், தமிழ் மண்ணில் அச்சுக்கூடத்தை நிறுவி, தமிழ்த் தொண்டும், இறைத்தொண்டும் ஆற்றிய பார்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் அவர்களின் வரலாற்றுத் தொடர் மற்றும் திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு (ரிங்கல்தெளபே காலம்) ஆகியவை நம் விசுவாச வேர்களை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

நமது சங்கத்தின் மைல்கல்லாக அமைந்த சுரண்டை கீரிஸ்தவ வரலாற்று நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகம் திறப்பு விழா குறித்த செய்திகள் இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ளன. 1907-ம் ஆண்டு ஆர்த்தர் மர்காஷிஸ் ஐயர் கையெழுத்திட்ட பள்ளிச் சான்றிதழ் போன்ற அரிய ஆவணங்கள் மீட்கப்பட்டிருப்பது நம் வரலாற்றுப் பணிக்குக் கிடைத்த வெற்றி.

இவை தவிர, நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியின் 100 ஆண்டு கால அரிய புகைப்படம், மாசிலாமணி ஐயரின் வரலாற்றுக்குறிப்பு, மற்றும் மிஷன் சுற்றுப்பயண அனுபவங்கள் எனப் பல சுவாரஸ்யமான தகவல்கள் இதில் உள்ளன.

வரலாற்றை அறிவோம்! விசுவாசத்தில் வேரூன்றுவோம்! இறைவனின் கிருபை உங்களோடு தங்குவதாக.

கீரிஸ்துவரின் பணியில்,
மன்னா செல்வகுமார்

Manna Selvakumar

கீரிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

கீரிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத இதழ் 69 | பிப்ரவரி 2026

ஆசிரியர்: மன்னா செல்வகுமார்

வடிவமைப்பு: சுஜித் ரெக்ஸ்

வெளியீடு: கீரிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்

கீரிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண்: 2-2-8(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை - 627859,

தென்காசி மாவட்டம், தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 04633 290401, 91767 80001

மின்னஞ்சல்: christianhistorical@gmail.com

இணையதளம்: www.christianhistoricalsociety.in

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்சொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்சொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்சொடை

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

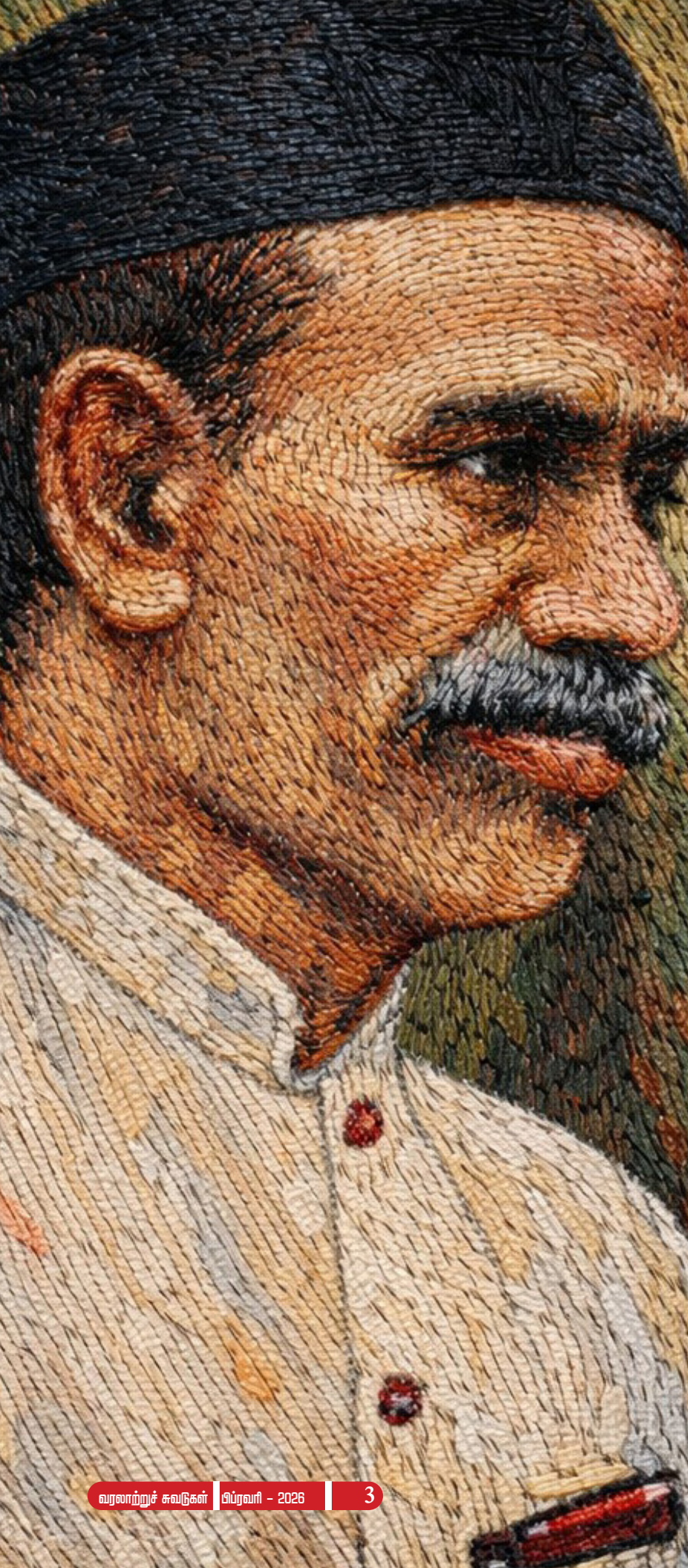

UPI ID: manassevakumar@okicici

+91 9176780001

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு, தனிப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் மட்டும், சந்தா விபரங்கள் மற்றும் நன்சொடை அளிக்கும் முறைகள் கடைசிப் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பளியர் இன மக்களின் விடிவெள்ளி: மிஷனரி மோசஸ் முத்துமாலை

மன்னா செல்வகுமார்
கீறிஸ்தவ மரபு ஆய்வாளர்

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில், நாகரீக உலகத் தொடர்பின்றி குகைகளிலும் காடுகளிலும் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் பளியர் இன மக்கள். அடிமைத்தளையிலும், அறியாமையிலும் சிக்கித் தவித்த இந்த மக்களுக்கு, கீறிஸ்தவ அன்பின் மூலமாக விடுதலையையும், புது வாழ்வையும் பெற்றுத் தந்தவர் தான் மிஷனரி மோசஸ் முத்துமாலை. 'பளியர்களின் அப்போஸ்தலன்' என்று அழைக்கப்படும் இவருடைய தியாகம் நிறைந்த வாழ்க்கை வரலாறு மெய்சிலிரக்க வைப்பதாகும்.

இளமைக்காலமும் மனமாற்றமும்:

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள கல்விளை எனும் கிராமத்தில், வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவர் முத்துமாலை. இவரது குடும்பத்தினர் பரம்பரை சித்த மருத்துவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். ஆரம்பத்தில் செல்வ செழிப்போடு வாழ்ந்தாலும், கீறிஸ்தவ நற்செய்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு இயேசுவைத் தன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டார். இதனால் தன் குடும்பச் சொத்துக்களையும், வசதிகளையும் துறக்க நேரிட்டது. வறுமை சூழ்ந்தாலும், நற்செய்தி அறிவிப்பதையே தன் லட்சியமாகக் கொண்டார்.

மலைவாழ் மக்கள் மீதான கரிசனை:

ஒருமுறை மூலிகைகள் சேகரிப்பதற்காக

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளுக்குச் சென்றபோது, அங்கே மனித நடமாட்டமே இல்லாத அடர்ந்த காடுகளில் பளியர் இன மக்களைச் சந்தித்தார். அவர்கள் ஆடை இன்றி, குகைகளில் வாழ்வதையும், பிற மனிதர்களைக் கண்டாலே பயந்து ஓடுவதையும் கண்டார். நாகரீக உலகத்தால் மறக்கப்பட்ட அந்த மக்களின் அவல நிலை முத்துமாலையின் உள்ளத்தை உருக்கியது. அந்த மக்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் அன்பைக் கூறவும், அவர்களை மேம்படுத்தவும் தீர்மானித்தார்.

கடுமையான சவால்கள்:

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரை மையமாகக் கொண்டு இந்திய மிஷனரி சங்கம் (IMS) மூலமாகத் தன் பணியைத் தொடங்கினார். இது சாதாரணப் பணி அல்ல.

1. **இயற்கை சீற்றங்கள்:** அடர்ந்த காடு, கடும் குளிர், மழை, மற்றும் மலேரியா காய்ச்சல் அவரைத் தொடர்ந்து வாட்டின. பல நாட்கள் உணவின்றி பட்டினியாகக் கிடந்தார்.
2. **விஷங்குகள்:** யானைகள், புலிகள் மற்றும் விஷப் பாம்புகள் நிறைந்த பாதையில் தனி ஆளாகப் பயணம் செய்தார். ஒருமுறை புலி ஒன்று அவரைத் தாக்க வந்தபோது, முழங்காலிட்டு ஜெபித்தார்; அந்தப் புலி அவரைத் தாக்காமல் சென்றுவிட்ட அற்புதம் நிகழ்ந்தது.

பட்டக்காரர்களின் கொடுமையும் விடுதலையும்:

அக்காலத்தில் 'பட்டக்காரர்கள்' என்றழைக்கப்பட்ட சில ஆதிக்க சக்திகள், பளியர் மக்களைத் தங்கள் அடிமைகளாக வைத்திருந்தனர். மலைபடு பொருட்களைச் சேகரிக்க அவர்களைக் கொடுமையாகப் பயன்படுத்தினர். கூலியின்றி உழைப்பைச் சுரண்டினர்.

முத்துமாலை மலைக்குச் சென்று பளியர்களுக்கு உதவியது பட்டக்காரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் முத்துமாலையைக் கொல்லத் திட்டமிட்டனர். ஒருமுறை பழங்குடி மக்களைத் தூண்டிவிட்டு முத்துமாலையைக் கொல்ல ஈட்டிகளோடு வரச் செய்தனர். ஆனால், முத்துமாலை ஜெபித்தபோது, அவரைச் சுற்றி தேவ தூதர்கள் பாதுகாப்பாய் நிற்பதைப்போல உணர்ந்து அந்த மக்கள் பயந்து ஓடினர். நாளடைவில் முத்துமாலையின் உண்மையான அன்பைப் புரிந்து கொண்ட பளியர் மக்கள் அவரைத் தங்கள் தந்தையாக ஏற்றுக் கொண்டனர். பட்டக்காரர்களின் அடிமைத் தளையிலிருந்து அம்மக்களை மீட்டு, அவர்களுக்குச் சுயமரியாதை வாழ்வு அளித்தார்.

ஆனைக்கரை குடியேற்றம்: (அனைக்கரை)

திருநெல்வேலி ஆயர் மற்றும் மிஷனரி சங்கத்தின் உதவியோடு, பளியர் மக்களை ஓரிடத்தில் குடியேற்றினார். அதுவே இன்று புகழ்பெற்ற 'ஆனைக்கரை' குடியிருப்பு ஆகும். (ஆதிப் பெயர்) அவர்களுக்கு விவசாயம் செய்யக் கற்றுக் கொடுத்தார். பள்ளிக்கூடம் மற்றும் ஆலயத்தைக் கட்டினார். 1912-ம் ஆண்டு சுமார் 60 பளியர் மக்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். பிஷப் வி.எஸ். அசரியா அவர்கள் ஆனைக்கரைக்கு விஜயம் செய்து இப்பணியைப் பாராட்டினார்.

வாய் குற்றச்சாட்டும் வெற்றியும்:

ஊழியப் பாதையில் அவர் சந்தித்த சோதனைகள் ஏராளம். ஒருமுறை அவர் தங்கியிருந்த போதகர் வீட்டில் திருட்டு போனது. அந்தப் பழி முத்துமாலை மீது சுமத்தப்பட்டது. ஷண்முகசுந்தர முதலியார் எனும் அதிகாரி விசாரித்தபோது, உண்மையான குற்றவாளி பிடிபட்டான். முத்துமாலை நிரபராத் என்று நிரூபிக்கப்பட்டதோடு, அவரைத் துன்புறுத்தியவர்களே பின்னர் அவருக்கு உதவ முன்வந்தனர்.

இறுதி நாட்கள்:

சுமார் 20 ஆண்டுகள் இடைவிடாத உழைப்பு, அடிக்கடி தாக்கிய மலேரியா காய்ச்சல், மற்றும் பட்டினி ஆகியவை முத்துமாலையின் உடல்நலத்தை வெகுவாகப் பாதித்தன. அவருக்குக் கடுமையான குடல் புண் ஏற்பட்டது. சிகிச்சைக்காக நாசரேத் தூய லூக்கா மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

மருத்துவர்கள் போராடியும் பலனளிக்காமல், 1922-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 8-ம் தேதி, மோசே முத்துமாலை கர்த்தருக்குள் நித்திரை அடைந்தார். நாசரேத் கல்லறைத் தோட்டத்தில் அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

முடிவுரை:

அவர் மரித்தாலும், அவர் ஏற்றி வைத்த தீபம் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் இன்றும் ஒளி வீசுகிறது. கல்வியறிவும், நாகரீகமும் பெற்று இன்று தலைநிமிர்ந்து வாழும் பளியர் சமுதாயமே அவரது உழைப்பிற்குச் சாட்சி.

இன்று பிப்ரவரி 8-ம் தேதி, இந்தத் தியாகச் செம்மலின் (104) நினைவு நாளில், அவரது சேவையை நினைவுகூர்ந்து போற்றுவோம்.

**"மலைகளின் மேல் சுவிசேஷத்தைக்
கொண்டுவருகிறவனுடைய பாதங்கள் எவ்வளவு
அழகானவைகள்!"**

ஒரு நூற்றாண்டு பழமையான அரிய குடும்பப் புகைப்படம்

வரலாறு என்பது வெறும் நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு அல்ல; அது மனிதர்களின் வாழ்க்கை, அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு, தியாகம் மற்றும் காலத்தை கடந்து பேசும் நினைவுகளின் சங்கமமாகும். அத்தகைய ஒரு அரிய வரலாற்றுச் சான்றாக, நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியின் கல்வி மரபுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒரு நூற்றாண்டு பழமையான குடும்பப் புகைப்படம் இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இந்த மதிப்புமிக்க புகைப்படத்தை, திரு. Simon Witney அவர்கள் தமது குடும்ப ஆவணக் காப்பகத்திலிருந்து எடுத்து, நமக்கு அன்புடன் பகிர்ந்து வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது வெறும் குடும்ப நினைவாக மட்டும் அல்ல; தமிழ் கிறிஸ்தவ கல்வி வரலாற்றின் ஒரு உயிருள்ள ஆவணமாகவும் விளங்குகிறது.

புகைப்படத்தின் காலமும் இடமும்

இந்த புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட ஆண்டு கி.பி. 1926 - அதாவது சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கிலாந்தில் எடுக்கப்பட்டது.

காலத்தின் இடைவெளியைத் தாண்டி இன்று நம்மிடம் வந்துள்ள இந்தப் புகைப்படம், நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியின் ஆரம்பகால கல்வி மரபுகளை நினைவூட்டும் ஒரு முக்கிய சாட்சியாக திகழ்கிறது.

புகைப்படத்தில் காணப்படும் நபர்கள்

இந்த புகைப்படத்தில், நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியில் பணியாற்றியிருந்த திரு. Rev. Thomas Charles Witney அவர்களும், அவருடைய குடும்பத்தினரும் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

இடமிருந்து வலமாக புகைப்படத்தில்...

1. Alan Witney - (திரு. Simon Witney அவர்களின் தந்தை)
2. Rev. Thomas Charles Witney - நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியில் பணியாற்றிய கல்வியாளர்
3. Ronald Witney - (மாமர்)
4. Dr. Myfanwy Witney - (பாட்டி)
5. Michael Witney - (Dr. Myfanwy Witney அவர்களின் முன்பாக அமர்ந்திருப்பவர் - மாமர்)
6. Kenneth Witney - (மாமர்)

இந்த ஒவ்வொரு முகமும், கல்வி ஊழியத்தின் பின்னணியில் இருந்த ஒரு குடும்பத்தின் வாழ்வியலைக் காட்டும் அமைதியான சாட்சிகளாக நிற்கின்றன.

கல்வி மரபின் உயிருள்ள சான்று

நாசரேத் திருமறையுர் கல்லூரியின் கல்வி மரபும், அதனுடன் இணைந்த தமிழ் கிறிஸ்தவ கல்வி வரலாறும், இத்தகைய குடும்பப் புகைப்படங்களின் மூலம் மேலும் உயிர்ப்புடன் பேசுகின்றன. நூல்கள், ஆவணங்கள், கட்டிடங்கள் போலவே, இவ்வாறான புகைப்படங்களும் நமது கடந்த காலத்தைச் சொல்லும் உயிருள்ள வரலாற்றுச் சான்றுகள் ஆகும்.

இந்த அரிய புகைப்படத்தை நம்முடன் பகிர்ந்து, வரலாற்று நினைவுகளைப் பாதுகாக்க உதவிய திரு. Simon Witney அவர்களுக்கு எங்களின் மனமார்ந்த நன்றியும் பாராட்டுகளும் உரித்தாகும்.

**வரலாறு நினைவல்ல அது பொறுப்புடன்
பாதுகாக்க வேண்டிய பாரம்பரியம்.**

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கிறிஸ்தவ நலத்திட்டங்கள் குறித்த விர்வான ஆய்வுக் கூட்டம்

23.01.2026 திருநெல்வேலி

திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சியர் வளாகத்தில் 23.01.2026 அன்று மாவட்ட சிறுபான்மையினர் நல அலுவலகத்தின் மூலம் நடைபெற்ற ஆய்வுக் கூட்டம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இந்த ஆய்வுக் கூட்டத்தில் உபதேசியர்கள் மற்றும் கோவில் பணியாளர்கள் நல வாரியத்தின் மாநில தலைவர் திருமதி விஜிலா சத்யாயானந் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். இந்நிகழ்ச்சியில் கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் சார்பாக நாங்களும்கலந்துகொண்டோம்.

இந்த கூட்டத்தில் குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மகளிர் உதவும் சங்கம் தொடர்பான திட்டங்கள் குறித்து விரிவாக விளக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் வழங்கப்படும் நன்கொடைகள் மற்றும் அரசு நல உதவித் திட்டங்கள் குறித்து மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்கள் தெளிவாக பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஆதரவற்றோர், கணவனால் கைவிடப்பட்டோர் மற்றும் வயதான கிறிஸ்தவப் பின்னணியைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு உதவிடும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இத்திட்டங்களை திருச்சபை மக்களிடம் எவ்வாறு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதையும் விரிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். அதேபோல், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் பணிபுரியும் உபதேசியாக்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கான நல வாரியம் குறித்தும் விரிவான ஆய்வு நடத்தப்பட்டது. இத்திட்டங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வை பொதுமக்கள், பாதிக்கப்பட்டோர் மற்றும் போதகர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என அறிவுறுத்தினார்கள். மேலும், தொன்மையான தேவாலயங்கள் பழுது பார்ப்பு மற்றும் புனரமைப்பு தொடர்பான அரசு நலத்திட்டங்கள் குறித்தும் விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

இதுவரை செயல்படுத்தப்பட்டுள்ள திட்டங்கள், அவற்றின் நிலை, தேவையான ஆவணங்கள் ஆகியவற்றையும் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். கிறிஸ்தவர்களுக்கான கல்லறை தோட்டங்கள் மற்றும் கப்ல்தான்கள் ஆகியவற்றில் சுற்றுச்சூழல் நட்பு பாதைகள் அமைத்தல் மற்றும் புனரமைப்பு தொடர்பான புதிய திட்டங்களையும் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். இது தொடர்பான ஆய்வுக் கூட்டம் மீண்டும் நடத்தப்படும் என்றும் உறுதியாக அறிவித்தார்கள்.

இத்தகவல்களை திருச்சபை போதகர்கள் மற்றும்

அருட்பணியாளர்கள் மத்தியில் எவ்வாறு கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதற்கான வழிகாட்டுதலையும் வழங்கினார்கள். இந்த முக்கியமான ஆய்வுக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்து வழிநடத்திய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், நல வாரிய மாநில தலைவர் அவர்களுக்கும், கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் சார்பாக எங்களது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இந்நிகழ்ச்சியில் பல்வேறு திருச்சபைகளின் தலைவர்கள், போதக பிதாக்கள், ஆர்.சி மற்றும் சி.எஸ்.ஐ திருச்சபை குருவானவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள்.

கனம்பொருந்திய

யிசியம்மா

தென்னிந்தியாவின் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளடோனாவூர் என்னும் கிராமத்தில், கைவிடப்பட்டமற்றும் ஆபத்தில் இருந்த நூற்றுக்கணக்கான குழந்தைகளுக்குத் தாயாக விளங்கியவர் ஏமி கார்மைக்கேல். அன்பு, தியாகம் மற்றும் கடவுள் மீதான அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகியவற்றிற்கு முன்னுதாரணமாக இவருடைய வாழ்க்கை அமைந்தது.

1. இளமைப் பருவம் குடும்பம் (அயர்லாந்து)

ஏமி கார்மைக்கேல் 1867-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 16 அன்று, அயர்லாந்தில் உள்ள மில்லிஸ்லே (Millisle) என்ற கடற்கரை கிராமத்தில் பிறந்தார். டேவிட் மற்றும் கேத்தரின் கார்மைக்கேல் தம்பதியினருக்கு மூத்த மகளாகப் பிறந்தார். இவரது குடும்பம் இறைபக்தி மிக்கது.

நீல நிற கண்கள் பற்றிய புகழ்:

சிறுவயதில் ஏமிக்குத் தனது பழுப்பு நிற (Brown) கண்கள் பிடிக்கவில்லை. தனக்கு நீல நிறக் கண்கள் வேண்டும் என்று இறைவனிடம் தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தார். ஆனால் காலையில் விழித்துப் பார்த்தபோது கண்கள் மாறவில்லை. இதன் மூலம், 'இல்லை' (No) என்பதும் கடவுளின் புதிலே என்பதைச் சிறுவயதிலேயே கற்றுக்கொண்டார். பிற்காலத்தில் இந்தியாவில் ஊழியம் செய்யும்போது, இந்திய மக்களோடு மக்களாகக் கலந்துவிட இந்தப் பழுப்பு நிறக் கண்களே அவருக்குப் பெரிதும் உதவின.

2. இறைப்பணிக்குத் திரும்புதல்

ஏமியின் தந்தை இறந்த பிறகு, குடும்பம் பொருளாதார ரீதியாகச் சிரமப்பட்டது. இளமைப் பருவத்தில் பெல்ஃபாஸ்ட் (Belfast) நகரில் ஏழைப் பெண்களுக்காகவும், ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்காகவும் (Shawlies) ஊழியம் செய்தார். 'தி வெல்கம்' (The Welcome) என்ற பெயரில் ஒரு கூடத்தை நிறுவி அவர்களுக்கு உதவினார்.

1886-ல் கெஸ்விக் (Keswick) மாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது, கடவுளுக்காகத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். 1892-ல் 'புறப்பட்டுப் போ' (Go ye) என்ற இறைவனின் அழைப்பை உணர்ந்தார்.

3. ஜப்பான் றற்றுச் இலங்கை பயணம்

முதலில் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்று மிஷனரியாகப் பணியாற்றினார். அங்குச் சில காலம் பணிசெய்தாலும், உடல்நலக்குறைவு காரணமாக அவரால் அங்குத் தொடர முடியவில்லை. பின்னர் இலங்கை (சிலோன்) வழியாகப் பயணம் செய்தார். இறுதியாக, கடவுளின் வழிநடத்துதலால் இந்தியா வந்து சேர்ந்தார்.

4. இந்தியா வருகை றற்றுச் ஆர்ப்பாட்டல் ஊழியம்

1895-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஏழி இந்தியா வந்து சேர்ந்தார். ஆரம்பத்தில் பெங்களூரில் தங்கியிருந்தாலும், பின்னர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு வந்தார். அங்குப் புகழ்பெற்ற மிஷனரியான வாக்கர் ஐயர் (Rev. T. Walker) என்பவரிடம் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டார். தமிழ் மக்களின் கலாச்சாரத்தை மதித்து, ஐரோப்பிய உடைகளைத் துறந்து சேலை அணியத் தொடங்கினார்.

முதலில் பண்ணைவிளை என்ற கிராமத்தில் தங்கிச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் நற்செய்தி அறிவித்தார். அப்போது 'விண்மீன் கூட்டம்' (Starry Cluster) என்று அழைக்கப்பட்ட இந்தியப் பெண்களின் குழு பொன்னம்மாள், அருளை போன்றோர்) அவருக்குத் துணையாக நின்றனர்.

5. பேரொலி ஒருபத்திவு ஆரம்பம்

ஏழி அம்மாவின் ஊழியப் பாதையை மாற்றிய ஒரு முக்கிய நிகழ்வு 1901-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 6-ஆம் தேதி நடந்தது. ப்ரீனா (Preena) என்ற ஏழு வயதுச் சிறுமி, தேவதாசி முறைக்காகக் கோவிலுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தார். அங்கிருந்து தப்பித்து ஏழி அம்மாவிடம் தஞ்சம் அடைந்தார்.

கோவில்களுக்குச் சிறு குழந்தைகள் நேர்ந்துவிடப்படும் கொடுமையையும், அவர்கள் சந்திக்கவிருக்கும் ஆபத்தையும் ஏழி உணர்ந்தார். குழந்தைகளை மீட்பதே தனது வாழ்வின் நோக்கம் என்று முடிவெடுத்தார். இதுவே 'டோனாவூர் பெல்லோஷிப்' (Dohnavur Fellowship) உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது.

6. வளர்ச்சியும் சோதனைகளும்

- குழந்தைகள் மீட்பு: பெண் குழந்தைகளை மட்டுமல்லாது, ஆபத்திலிருக்கும் ஆண் குழந்தைகளையும் மீட்கத் தொடங்கினார்.
- கொள்கைகள்: பணத்திற்காக யாரிடமும் கேட்கக்கூடாது (No appeals for money), கடவுள் தேவைகளைச் சந்திப்பார் என்ற உறுதியான விசுவாசத்துடன் ஊழியம் நடந்தது. அன்பு (Love) மற்றும் ஒற்றுமை (Unity) என்பதே இவர்களது தாரக மந்திரம்.
- கட்டிடங்கள்: குழந்தைகள் பெருகியதால், அவர்களுக்காகப் பல நர்சரிகளும், உடல்நலம் பேண 'பரம சுக சாலை' (Place of Heavenly Healing) என்ற மருத்துவமனையும் கட்டப்பட்டது. இறைவனைத் வழிபட 'ஜெப வீடு' (House of Prayer) கட்டப்பட்டது.
- சவால்கள்: குழந்தைகளை மீட்கும்போது பல சட்ட ரீதியான போராட்டங்களையும், சமுதாய எதிர்ப்புகளையும் அவர் சந்தித்தார். முத்தம்மாள், கோகிலா போன்ற குழந்தைகளை மீட்பதில் பெரும்

போராட்டங்களைச் சந்தித்து வெற்றி பெற்றார்.

7. விபத்து மற்றும் கடைசி காலங்கள்

1931-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம், ஒரு குழிக்குள் தவறி விழுந்ததில் ஏழி அம்மாவிற்குப் பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. இதனால் கால் மற்றும் இடுப்பு எலும்புகள் பாதிக்கப்பட்டு, தனது வாழ்வின் கடைசி 20 ஆண்டுகளை 'சமாதான அறை' (Room of Peace) என்றழைக்கப்பட்ட தனது படுக்கையறையிலேயே கழிக்க நேர்ந்தது.

படுக்கையில் இருந்தாலும், அவர் சோர்ந்து போகவில்லை. அங்கிருந்தபடியே:

- புத்தகங்கள் எழுதினார்: Gold Cord, Rose from Brier Mimosa போன்ற பல அற்புதமான நூல்களையும், கவிதைகளையும் எழுதினார்.
- ஜெபம்: உலகத்திற்காகவும், டோனாவூர் குடும்பத்திற்காகவும் தொடர்ந்து ஜெபித்தார்.
- வழிநடத்துதல்: தனது படுக்கையில் இருந்தவாறே கடிதங்கள் மூலமாகவும், ஆலோசனைகள் மூலமாகவும் டோனாவூர் குடும்பத்தை வழிநடத்தினார்.

8. முடிவு

நீண்ட கால உடல் உபாதைகளுக்குப் பிறகு, 1951-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 18-ஆம் தேதி, தனது 83-வது வயதில் ஏழி கார்மைக்கேல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

அவரது விருப்பப்படியே, அவரது கல்லறைக்கு எந்தவிதமான ஆடம்பரமான நினைவிடமும் கட்டப்படவில்லை. டோனாவூர் தோட்டத்தில் (God's Garden), பறவைகள் வந்து நீர் அருந்துவதற்காக ஒரு சிறிய கல் தொட்டி (Bird bath) மட்டுமே அவர் நினைவாக வைக்கப்பட்டது. அதில் 'அம்மா' (AMMA) என்ற ஒற்றை வார்த்தை மட்டுமே பொறிக்கப்பட்டது.

தன்னை முன்னிலைப்படுத்தாமல், இறைவனின் அன்பை மட்டுமே வெளிப்படுத்திய ஏழி அம்மாவின் வாழ்க்கை, இன்றும் பலருக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது.

மன்னா செல்வகுமார்

Become a Member Christian Historical Society (CHS)

“Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you.” — Deuteronomy 32:7 (ESV)

Inspired by this divine exhortation, the Christian Historical Society (CHS) is committed to preserving, documenting, and passing on the rich faith history of the Tamil Christian community to future generations.

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

Our Key Activities

- Publication of the monthly magazine **Krithava Varalaatru Suvadugal**
- Reprinting rare and out-of-print books on Tamil Christian history
- Compilation & Digitisation of Antiquarian Texts and Documents
- Organising Mission Tours to Historical Sites
- Establishment of a Library & Museum

Invitation to Membership

We warmly invite you to become a member of the Christian Historical Society (CHS) and partner with us safeguarding and sharing the invaluable heritage of Tamil Christian history.

Membership Categories & Benefits

1 Basic Member One-Time Contribution: ₹1,000 <ul style="list-style-type: none">Name listed in Members RegisterEmail NewsletterRegular updates on CHS activitiesAccess to rare collection books	2 Silver Member One-Time Contribution: ₹2,000 <ul style="list-style-type: none">All Basic Member benefitsMembership Gifts	3 Gold Member One-Time Contribution: ₹2,500 <ul style="list-style-type: none">All Silver Member benefitsMembership Gifts	4 Platinum Member One-Time Contribution: ₹5,000 <ul style="list-style-type: none">All Gold Member benefitsKrithava Varalaatru Suvadugal 1-Year Subscription
---	--	---	--

Address - Christian Historical Society, Library & Museum

No. 99/14, 99/15,
ASAR Campus, Aladipatti Road,
Surandai - 627859
Tenkasi District,
Tamil Nadu, South India
Phone: +91 91767 80001

Bank Details - For Membership & Donations

- A/c Name: Christian Historical Society
- A/c No.: 17480200004906
- Bank: Federal Bank, Surandai Branch
- IFSC Code: FDRL0001748

Contact & Enquiries

- Email: christianhistorical@gmail.com
- Mobile: +91 91767 80001
- Website: www.christianhistoricalsociety.in

All praise and glory be to God!

Let us together remember the past, strengthen the present, and inspire the future.

— Christian Historical Society (CHS) —

ஓடிப் போனவன்-17

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

எப்போதும் அவனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டே இருந்தது. முத்துவின் ஆறுதலான பேச்சும், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையளிக்கும் வார்த்தைகளும் அவ்வூர் மக்களுக்குப் புதியதோர் ஒளியைத் தந்தன. அவனது ஒவ்வொரு சொல்லையும் அவர்கள் அப்படியே நம்பினார்கள். இயேசு என்ற தெய்வம் அவன் உருவிலேயே அவர்களுக்குத் தெரிந்தது.

மக்கள் இரவும் பகலும் அவனைத் தேடி வந்த வண்ணம் இருந்தனர். அவன் செய்த இறைப் பிரார்த்தனையால் பலரது உடல்நிலை சுகம் கண்டது. 'மரணத்திற்குப் பிறகும் ஒரு நிரந்தர வாழ்வு உண்டு' என்ற கிறித்தவத்தின் ஆணித்தரமான நம்பிக்கை அவர்களை ஆழமாக அசைத்தது; புத்துணர்ச்சி அளித்தது. அந்த வாழ்வில் ஏழை - பணக்காரன் என்ற பேதமில்லை; அனைவரும் சமம். அங்கு கண்ணீரோ, கவலையோ, ஏற்றத்தாழ்வுகளோ இன்றி மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு வாழலாம் என்ற போதனையைக் கேட்டு அவர்கள் நெகிழ்ந்தனர்.

'இப்போதைய உலக வாழ்வு அம்மைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்வதற்குத்தான். இயேசு அம்மைப் போலவே ஏழ்மையில் பிறந்து வாழ்ந்தவர்; அவர் அத்து துயரங்களை அறிவார்'

'இப்போதைய உலக வாழ்வு நம்மைச் சீர்ப்படுத்திக் கொள்வதற்குத்தான். இயேசு நம்மைப்போலவே ஏழ்மையில்

பிறந்து வாழ்ந்தவர்; அவர் நமது துயரங்களை அறிவார்' என்ற முத்துவின் வார்த்தைகள் மக்களின் இதயங்களைத் தொட்டன. அவன் அடிக்கடி அமர்ந்திருக்கும் அந்தப் பாதையோரப் பெரிய புளியமரத்தடி எப்போதும் கலகலப்பாக இருக்கும். சிறுவர்களும் பெரியவர்களும் அவனிடம் பேசுவதற்காகவே அங்கே குழுமுவார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் அவனுக்கு அன்புப் பரிசாக அவ்வப்போது உணவு வரும். கஞ்சியும், சுட்ட கருவாடும் அவனுக்குப் பிடித்தமான ஆகாரம். கடந்த ஆண்டு குளம் வற்றும்போது பிடித்த மீன்களை வற்றலாக்கி, வீடுகளில் மூட்டையாகக் கட்டி வைத்திருந்தனர். அதுவே கஞ்சிக்குச் சிறந்த கூட்டாக அமைந்தது. இரவு நேரங்களில் ஊர் முழுக்கக் கருவாடு சுடும் மணம் வீசும். தஞ்சையில் இருந்தபோது இந்த மணத்திற்காக ஏங்கியதாக முத்து ஒருமுறை சொன்னான். அதன்பிறகு, பகலிலும் அவனுக்காகக் கருவாடுகள் அடுப்பிற்குள் சுடப்பட்டு நெளிந்தன. அவன் மீதான பூரண அன்பினால் அந்த ஊரே எப்போதும் மணத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஊருக்கு வந்து இரண்டு பெளர்ணமிகள் கடந்துவிட்ட நிலையில், மீண்டும் பாலையங்கோட்டைக்குச் செல்ல முத்து எண்ணினான். இங்கு நடந்த மாற்றங்களைச் சத்தியநாதனிடம் சொல்லி மகிழ அவனது மனம் ஏங்கியது. புளியமரத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த ஊஞ்சலில் அமர்ந்து ஆடிக்கொண்டே அவன் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருந்தான். திடீரென்று ஊஞ்சல் மிக வேகமாகப் பின்னால் இழுத்து விடப்பட்டது. கயிறுகளைப் பிடித்தபடியே திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே வேலாயுதம் நின்றுருந்தான்; முகம் முழுக்கச் சிரிப்பு!

'முத்து.. . என்னல எங்களை விட்டுட்டு யாமுல இப்படிப் போன? நான் எங்க அத்தை வுட்டுக்கு போயிட்டமுல. முந்தானேத்து ராத்திரிதான் எனக்கு விபரம் தெரியும். என் மாமன் இங்க வந்துட்டுப் போனாவ.. . அவிய நீ வந்திருப்பத சொன்னாவ. கதை கதையா கேட்டுட்டுப் பதறிட்டேன். அடுத்த அம்மாவாசைக்குத்தான் இங்க வர்றதா இருந்தேன். ஆனா உன்னப் பாக்காம இருக்க முடியல, அதான் ஓடனே கிளம்பிட்டேன்!' என்றான் வேலு.

முத்து ஆச்சரியத்தோடு அவனைப் பார்த்தான். என்ன ஒரு அன்பு! எவ்வளவு தூய்மையான மனம்! 'என் தெய்வமே, இவர்களுையெல்லாம் நான் மீண்டும் பார்க்கச் செய்தாயே, உம்மைத் துதிக்கிறேன்' என்று மனதிற்குள்

**என் தெய்வமே, இவர்களுையெல்லாம்
நான் மீண்டும் பார்க்கச் செய்தாயே,
உம்மைத் துதிக்கிறேன்'**

வேண்டிக்கொண்டு அவனை அணைத்துக் கொண்டான். வேலாயுதத்தின் வலது கால் இளம்பிள்ளை வாதத்தால் சும்பிப் போயிருந்தது. முத்துவைத் தவிர ஊரில் யாரும் அவனைப் பெயர் சொல்லி அழைக்க மாட்டார்கள். யாராவது அவனை ஏளனம் செய்தால் முத்து தட்டிக் கேட்பான்.

'நீ வந்திரணும்னு நான் சொடலைகிட்ட சீட்டு எழுதி வச்சேன். பெறவு நீ செத்துப்போனதா ஆத்தா ஆடுனவங்க சொன்ன பெறவுதான் அதைப்போய் எடுத்துட்டு வந்தேன்' என்றான் வேலு தழுதழுத்த குரலில். முத்து சிரித்துக் கொண்டே, 'வா, அங்க போய் உட்காருவோம்' என்று அவன் தோளில் கைபோட்டு அழைத்துச் சென்றான்.

'அது.. . பச்சை வாழத்தாருல கருவேல முள்ளு வச்சி உம்பேரையும் எம்பேரையும் எழுதி, சொடலை பீடத்துக்கிட்ட குழிதோண்டி வச்சேன். வச்சி நாலாம் நாளு நீ செத்துப்போயிட்டதா ஊருக்குள்ள சொல்லி, உனக்குக் கருமாதி வரைக்கும் செஞ்சிட்டாவ.. .' என்று சொல்லும்போதே வானத்தைப் பார்த்து 'ஓ'வென்று அழுத் தொடங்கினான் வேலு. நெஞ்சுக்குள் தேங்கிக் கிடந்த வேதனையில் அவன் உடல் குலுங்கியது. முத்து எழுந்து அவன் அருகில் அமர்ந்து மீண்டும் அணைத்துக் கொண்டான். அதற்குள் மணி உட்பட ஊர் மக்கள் அங்கே வரத் தொடங்கினர்.

'ஆமா முத்து, இவன் நீ போன பெறவு ரொம்ப அழுதான். நாங்க யாரும் இப்போ இவனை 'நொண்டி'ன்னு கூப்பிட மாட்டோம். 'வேலு'ன்னுதான் கூப்பிடுவோம்,' என்றான் மணி. வேலுவின் முகம் மலர்ந்தது. 'இனிமே நான் இங்கயே இருக்கணும்னு நெனைச்சுக்கிட்டே வந்தேன் முத்து' என்றான் வேலு.

அடுத்த இரண்டு நாட்களும் மின்னலெனக்

கழிந்தன.

கிளம்ப வேண்டிய நாள் வந்தபோது, முத்துவின் வீடு ஒரு திருவிழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது. ஆனால் அது பிரியும் சோகம் கலந்த திருவிழா. முத்து தனது சிறிய மூட்டையைத் தோளில் மாட்டிக்கொண்டான். கிளம்பும் முன் அவனது மாமன் அருகில் வந்தார்.

'முத்து, நீ வந்த இந்தச் சில நாளுல ஊரே மாறிப்போச்சுப்பா. தஞ்சாவூருக்குப் போனவன் திரும்பி வருவானா'ன்னு தவிச்சோம். இப்போ வந்தவன் மறுபடியும் கிளம்புறேன்னு சொல்லும்போது மனசு கேக்கல. போயிட்டி வா மருமகனே,' என்று ஆசிர்வதித்தார்.

அவனது சகோதரி கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டே ஒரு துணிப் பொட்டலத்தை அவன் கையில் திணித்தாள். 'முத்து, இதுல உனக்குப் புடிச்ச சட்ட கருவாடும், புளிச்சோறும் இருக்கு. அங்க போயிட்டி வந்த வேலை முடிஞ்சதும் தாமதிக்காம வந்திரு. உன்னைப் பாத்துட்டே இருக்கணும் போல இருக்குடா,' என்று விம்மித் தனிந்தாள்.

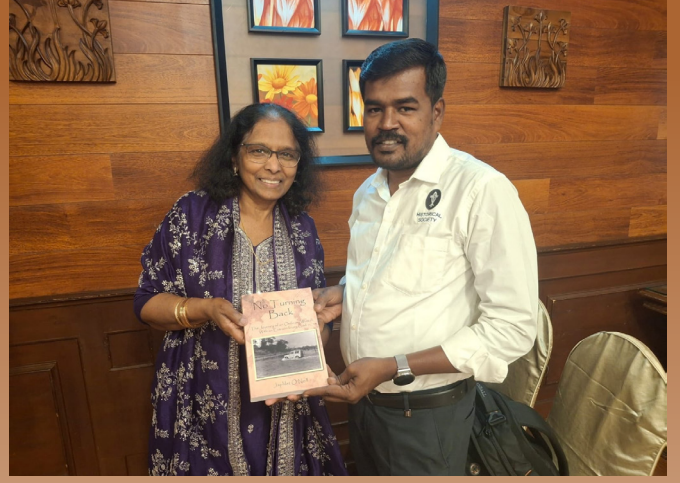
அவளது மகன், முத்துவின் அன்பு மருமகன், மாமனின் சட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'மாமா, நானும் உன்கூட வருவேன்' என்று அடம் பிடித்தான். முத்து அவனைத் தூக்கி அணைத்து, 'நீ இங்கயே இருந்து அம்மாவையும், தாத்தாவையும் பாத்துக்கணும். மாமா சீக்கிரம் நிறைய கதைகளோடத் திரும்பி வருவேன்,' என்று சமாதானம் செய்தான்.

பிறகு வேலுவின் கைகளைப் பற்றினான் முத்து. 'வேலு, போயிட்டி உடனே வந்திருவேன். அதுவரைக்கும் நான் சொன்ன அந்தப் பரம பிதாவோட வார்த்தைகளை மனசுல வை,' என்றான். வேலுவின் முகம் வாடியிருந்தது. 'நீ இல்லாத இந்த ஊர் எனக்குப் பழையபடி இருப்பாத் தெரியுமோன்னுதான் பயமா இருக்கு. சீக்கிரம் வந்திருல.. .' என்றான்.

ஊர் மக்கள் ஒவ்வொருவராக முத்துவின் அருகில் வந்தனர். அவன் நடக்கத் தொடங்கினான். ஊர் எல்லை வரை சகோதரி, மருமகன், மாமன், வேலு என ஊரார் அனைவரும் ஒரு பெரும் ஊர்வலமாகப் பின்தொடர்ந்து வந்தனர். எல்லைக் கல் வந்ததும் முத்து நின்றான். 'இனி யாரும் வராதிங்க, போங்க.. . நான் சீக்கிரம் வந்திருவேன்' என்று கைக்கூப்பி விடைபெற்றான்.

சகோதரி வழியனுப்ப முடியாமல் அப்படியே தரையில் அமர்ந்து தேம்பினாள். முத்து மெல்ல மெல்ல மறைவதையே வேலுவும் மாமனும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு பெரும் நம்பிக்கையைத் தன் சொந்தங்களின் இதயங்களில் விதைத்துவிட்டு, அதன் அறுவடைக்காகத் தன் ஆசானைத் தேடி முத்துவின் பாதங்கள் பாலையாங்கோட்டையை நோக்கி விரைந்தன.

துக்கத்திலிருந்து நம்பிக்கைக்குள்

இந்திய குடியரசு தின விழா

நமது கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க அலுவலகத்தில் இன்று காலை 9.00 மணி அளவில் இந்திய குடியரசு தின விழா எளிமையாகவும் மரியாதையுடனும் நடைபெற்றது.

இந்த நிகழ்வு, தொழிலதிபர் திரு. டி.டி.வி. தாமஸ் வைகுண்டமணி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

சுகந்தி ஜவல்லரி தொழிலதிபர் திரு. சுகீர்தராஜ் அவர்களும் நிகழ்வில் பங்கேற்று விழாவை சிறப்பித்தனர். கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் திரு. டிடிவி சந்திரசேகரன், உறுப்பினர்கள் தமிழரசன் (ஜோஸ்வா டிவி), மன்னா செல்வகுமார், திரு. தினகரன்- தினகரன் லித்தோ மற்றும் J. தேவ தினகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

நிகழ்வின் சிறப்பு விருந்தினராக வடக்கு சபை மன்ற தலைவர் ஆ. ஜெபரத்தினம் ஐயா அவர்கள் கலந்து கொண்டு, தேசத்திற்காகவும், சமூக நலத்திற்காகவும் ஜெபித்து ஆசி வழங்கினார்கள். மேலும், பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவ, மாணவிகள் பலர் இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகத்தை பார்வையிட்டு, வரலாற்று ஆவணங்கள், நூல்கள் மற்றும் அருங்காட்சியகப் பொருட்கள் குறித்து ஆர்வத்துடன் அறிந்து கொண்டனர்.

தேசப்பற்று, கல்வி மற்றும் வரலாற்றுப் பாதுகாப்பு ஒன்றிணையும் வகையில் நடைபெற்ற இந்த குடியரசு தின விழா பங்கேற்ற அனைவரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்திற்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியும் நன்றியும் அளிக்கும் ஒரு இனிய நிகழ்வு. பிரபல கிறிஸ்தவ எழுத்தாளரும் தேவ ஊழியருமான ஜாப்லெட் ஓநீல் அவர்கள், தமது வாழ்க்கைச் சாட்சியையும் விசுவாசப் பயணத்தையும் பதிவு செய்த இந்த நூலினை கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள்.

துக்கத்திலிருந்து நம்பிக்கைக்குள்

“ஜெபம், விசுவாசம், தேவனுடைய பராமரிப்பு” என்ற ஆழமான அனுபவங்களை தாங்கிய இந்த நூல், ஆய்வாளர்கள், வாசகர்கள், இளம் தலைமுறை அனைவருக்கும் ஒரு பெரிய ஆவிக்குரிய ஊக்கமாக இருக்கும்.

இத்தகைய அரிய நூலினை நம் நூலகத்திற்கு வழங்கி நம் வரலாற்றுச் சேகரிப்பை வளப்படுத்திய ஆசிரியருக்கு கிறிஸ்தவ வரலாற்று சங்கத்தின் சார்பாக இதயம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நம்பிக்கையின் பயணம் - திரும்பிப் பார்ப்பதே இல்லை. சாதாரண வாழ்க்கை வாழும் சாதாரண மனிதர்கள், கர்த்தரைப் பின்தொடர்ந்து முன்னே செல்லத் தயாரானவர்கள்-

திரும்பிப் பார்ப்பதே இல்லை
(NO TURNING BACK)

மிஷன் பயணம்

மிஷன் வரலாற்றுச் சுற்றுப்பயணமாக ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி பகுதிகளில் இறைப்பணியாற்றிய மிஷனரிகள் நினைவிடங்களையும் அவர்கள் உருவாக்கிய பணித்தளங்களையும், ஆலயங்களையும், இன்றைக்கு இருக்கும் திருச்சபை வளர்ச்சிப் பணிகளையும் பார்வையிடுவதற்கு Christian Business Mentors Council of India (CBMC) கிறிஸ்தவ வணிகர்கள் மற்றும் தொழில் முனைவோர்களின் (Business & Professionals) குழுவினர் அடங்கிய குழுவினர் சுமார் 20 பேர் வந்திருந்தனர். அவர்களை திருநெல்வேலி பெல் ஸ்கூல், பாளையங்கோட்டை வளாகத்தில் காலை 7.30 மணிக்கு கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் அனைவரையும் வரவேற்று அங்கிருந்து வரலாற்றுச் சங்கத்தின் பணிகளை குறித்து விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

முதலாவதாக நெல்லை திருச்சபை உருவாக காரணமாக இருந்த குளோரிந்தாள் ஆலயம், நினைவிடம், அங்கு விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் ஆற்றிய பணிகளையும் நினைவு கூர்ந்தோம். குறிப்பாக சாயர்புரம் உருவாக காரணமாக இருந்த சாமுவேல் சாயர் அவர்கள் நினைவிடம் பார்த்தோம். பாளையங்கோட்டையில் உள்ள மில்லரி லைன் ஆலயத்தில் உள்ள பேராயர். சார்ஜெண்ட் மற்றும் வேதாகம மொழிபெயப்பு பணி செய்த கனம். ஹென்றி பவர் நினைவிடம் மற்ற மிஷனரிகளின் நினைவிடங்களையும்

அவர்கள் செய்த பணிகளையும் நினைவு கூர்ந்தோம்.

நெல்லை அப்போஸ்தலர் கனம் ரேனியஸ் நினைவிடம்

அப்போஸ்தலர் கிறித்தவ சமயப் பணியுடன் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பும் செய்தவர். சாதீயப் பாகுபாடுகளைப் போக்கி சமத்துவக் குடியிருப்புகளை உருவாக்கியதுடன் பெண்கள் கல்விக்கு முன்னின்று பள்ளிகளைத் தொடங்கியவர். சமூகத்திற்கு உதவும் பல சங்கங்களைத் தோற்றுவித்த ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கினார். 371 சபைகளையும் 127 பள்ளிகளையும் உருவாக்கிய வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டோம். பின்னர் பரி திருத்துவ பேராலயம் சென்றோம் ஊசி கோபுர வரலாற்றையும் CMS முதல் மிஷனரி இயக்கத்தையும் அதன் பணிகளையும் பின்னணிகளையும் தெரிந்து கொண்டோம்.

பின்னர் நாசரேத் சென்றோம். யோவான் பேராலய வளாகத்தில் சேகர பொருளாளர் லேவி அசோக் சுந்தர்ராஜ் வரவேற்றார். ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் லூயிஸ் ஜான் ஸ்டீபன், பேராலயத்தின் வரலாறு மற்றும் அதன் சிறப்புகள் குறித்தும், மர்காஷிஸ் மிஷனரி பணிகள் மற்றும் அவருக்கு முன்னர் பணியாற்றிய மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு குறித்தும் எடுத்துரைத்தார். கனம். மர்காஷிஸ் வாழ்விடம் குறித்தும், மர்காஷிஸ் மேல்நிலைப் பள்ளியின் வரலாறு குறித்தும், இயற்பியல் ஆசிரியர் ஜெர்சோம்

ஜெபராஜ் விளக்கீக் கூறினார். வருகை தந்த அனைவரும், மர்காஷிஸ் நினைவிடத்தில் மரியாதை செலுத்தினர். அதன் பின்னர் கனம். ஆர்தர் மர்காஷிஸ் வாழ்ந்த பங்களாவை பார்வையிட்டனர். வருகை புரிந்த அனைவருக்கும், நாசரேத் தேவாலயம் குறித்த வரலாற்று புத்தகம் நினைவுப் பரிசாக வழங்கப்பட்டது.

பின்னர் அங்கிருந்து நாசரேத் திருமறையூரில் 1900 ம் வருடம் கனம் மர்காஷியஸ் ஜயரவர்கள் 8 மாணவர்களுடன் நாசரேத் இறையியல் கல்லூரியை (Nazareth Theological Seminary) ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர் 1910ம் வருடம் கனம் C. W. வெஸ்டன் ஜயரவர்களின் காலத்தில் கல்லூரி புதிய வடிவத்தை பெற்றது. நாசரேத் இறையியல் கல்லூரி என்ற பெயரில் இருந்து பிஷப் இறையியல் கல்லூரி (Bishop Theological Seminary) என்ற புதிய பெயரை பெற்றது. அந்த இடத்தில் தற்பொழுது பேராயர் நீல் பங்களாவும் புரணமைப்பு பணிகள் முடிந்துவிட்டது என்பதை நேரில் பார்த்தோம் மிக அருமையாக இருந்தது. அங்கு அருள்திரு. H. ஜான் சாமுவேல் ஜயரவர்கள் எங்களை வரவேற்று மதிய உணவு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். குருவானவர் வரலாற்றை பகீர்ந்து கொண்டார்கள். வருகை புரிந்த அனைவருக்கும், அருள்திரு. H. ஜான் சாமுவேல் எழுதிய தடையங்கள் நூல் மற்றும் தே.அ.கிறிஸ்துதாஸ் கனம் மர்காஷியஸ் ஜயரவர்கள் வரலாற்று நூல் நினைவுப் பரிசாக வழங்கப்பட்டது.

பின்பு தென் நெல்லை அப்போஸ்தலர் கனம் ஜான் தோமாஸ் அவர்கள் செய்த பணிகளையும் நினைவிடத்தையும் புதிதாக துவங்கப்பட்டுள்ள ஜான் தோமாஸ் மியூசியம் சென்று பார்த்தோம். அங்கு நடைபெறும் உலக புகழ் பெற்ற அசனம் குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்தோம்.

பின்னர் அங்கிருந்து தூத்துக்குடி நாசரேத் திருமண்டலமான திருநெல்வேலியின் முதல் குடியிருப்பு கிராமமான முதலூரில் தூய மிகாவேல் முதலான சகல சம்மனசுகளின் ஆலயம் சென்றோம். முதலூர் சேகர குருவானவர் அருட்திரு. K. செல்வன் மகாராஜா சார்பில் அங்கு திருமண்டல பெருமன்ற உறுப்பினர் திரு. சாந்தராஜா ஆசிரியர் அவர்கள் எங்களை வரவேற்றார். முதலூர் ஆலய

வரலாற்றை பகீர்ந்துகொண்டார்கள். அங்கு சுவீசேஷுகர் தாவீது சுந்தரானந்தன் மற்றும் Rev. H. B. நார்மன் அவர்களின் பணிகளை தெரிந்து கொண்டோம். வந்திருந்த அனைவருக்கும் தேநீர் மற்றும் அனைத்து உதவிகளையும் செய்து இருந்தார்கள்.

பின்னர் அங்கிருந்து திராவிடம் என்ற இனத்துக்கு மூல முகவரி தந்த திராவிட ஒப்பிலக்கண தந்தை பேராயர் கால்டுவெல் அவர்களின் நினைவிடமான இடையன்குடி சென்றோம். அங்கு அருள்திரு பிரிடி ஜான் எங்களை சிறப்பாக வரவேற்றார். அங்கு பேராயர் கால்டுவெல் நினைவிடத்தையும் எலைசா கால்டுவெல் செய்த பணிகளையும் தெரிந்துகொண்டோம். தென்னிந்திய மொழிகளுக்கான ஒப்பிலக்கண நூல் மற்றும் அவர் எழுதிய 'திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் அரசியல் மற்றும் பொது வரலாறுகள், சங்க இலக்கியங்கள், அகழ்வாய்வுகளில் ஈடுபட்டுப் பல பண்டைய கட்டிடங்களின் அடிப்படைகளையும், ஈமத் தாழிகள், நாணயங்கள் முதலானவற்றையும் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்' என்ற வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டோம். குறிப்பாக ஆலய கோபுரத்தில் உள்ள 'ஜாய் வயல்' சுற்றி பார்த்தோம் அதன் வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டோம்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் சங்க பணிகளை வந்திருந்த அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் மன்னா செல்வக்குமார் வரலாற்றை பகீர்ந்து கொண்டு அனைவருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். இந்த மிஷன் வரலாற்றுச் பயணத்திற்கு அனைத்து வகையிலும் உதவி செய்த ஜெபித்த அனைவருக்கும் வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பாக நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மேலும் இதுபோன்ற வரலாற்று சுற்றுபயணம் மேற்கொள்ள ஆலோசனை பெற்றுக்கொள்ளலாம். அன்புடன் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் 09176780001

*Gours sincerely
A Margoschis*

பள்ளி சான்றிதழில் மார்காஷீஸ் கையெழுத்து வரலாற்றுப் பொக்கிஷம்

மணியாச்சி-கடம்பூர் ஜமீன் வழி வந்த மனுவேல் தலைவர் ஜயா அவர்களின் தந்தையார் திருமிகு.ஞானசிகாமணி மணிஜயா தலைவர். (Gnanasigamani Maniyya Talaiver.) அவர்கள் 1934 ஆம் ஆண்டில் இங்கிலாந்தின் லண்டனில் உள்ள ராயல் ஏசியாடிக் சொசைட்டியின் உறுப்பினராக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. (He was a Member of the Royal Asiatic Society, London- England, in 1934. MRAS -London) 1907 ஆம் ஆண்டு நாசரேத் St. John's Boys' Lower Secondary School பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பு (அன்றைய Third Form) முடித்தபோது வழங்கப்பட்ட பள்ளி சான்றிதழ் ஒரு அரிய வரலாற்றுப் பொக்கிஷமாக அமைந்துள்ளது.

அந்த சான்றிதழை நாசரேத்தின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் Arthur Margoschis (Benjamin Henry Arthur Mar-

goschis) அவர்கள் தமது கையால் எழுதிக் கையொப்பமிட்டு வழங்கியுள்ளார். (தேதி: செப்டம்பர் 12, 1907)

இந்த அசல் சான்றிதழ் பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்காவில் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. இன்று காலை திரு. மனுவேல் தலைவர் ஜயா மற்றும் அம்மா அவர்கள் குடும்பத்துடன் வந்து, இளம் தலைமுறைகள் பார்வையிடும் வகையில் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தில், அந்த வரலாற்று சான்றிதழை நமது கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க நூலகத்திற்கு வழங்கினார்.

வரலாற்றுப் பொக்கிஷங்களை பாதுகாக்க அவர்கள் குடும்பம் எடுத்துள்ள இந்த சிறப்பான முயற்சியை கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் சார்பில் மனமார்ந்த வாழ்த்துகளுடன் பாராட்டுகிறோம்.

மனீனா செல்வகுமார்

மன்னவா கிறிஸ்தே எந்தன் மனதிற் கிசைந்தவஸ்தே.

மாசிலாமணி ஐயர் - வரலாற்றுக் குறிப்பு

மாசிலாமணி ஐயர் அவர்கள் தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆன்மீக இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத்தக்க இடம் பெற்ற பாடலாசிரியரும் உழைப்பாளி சுவிசேஷ ஊழியரும் ஆவார். ஆசிரம பாமாலை நூலில் இடம்பெறும் 217-ஆம் பாட்டு உட்பட அந்த நூலில் வரும் பல ஆன்மீகப் பாடல்களை இயற்றியவர் இவரே.

பிறப்பு மற்றும் பின்னணி

தென் திருவாங்கூர் மயிலாடி என்ற ஊரில் 1833-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் மாசிலாமணி ஐயர் பிறந்தார்.

கிறிஸ்தவ விசுவாசம் மற்றும் ஊழியம்

1799-ஆம் ஆண்டு, சிதம்பரம் யாத்திரை சென்ற வழியில் தஞ்சாவூர் ஆலயத்தில் சுவிசேஷ நற்செய்தி போதனையைக் கேட்டதன் மூலம் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்தவனானபின், தன் சொந்த ஊராகிய தென் திருவாங்கூரில் முதலாவதாக சுவிசேஷ வேலை செய்த வேதமாணிக்கம் என்ற பெரியாரின் பேரன் இவர்.

மாசிலாமணி ஐயர் 1866-ஆம் ஆண்டு ஐயர் பட்டம் பெற்று, 1886-ஆம் ஆண்டு வரை டென்னிஸ்புரம் சபையின் குருவாகச் சேவை செய்தார். ஏழைகளின் மீது ஆழ்ந்த உருக்கமும் கருணையும் கொண்டு தொண்டு செய்தவர். மதுவிலக்கு இயக்கத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டவராகவும், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை குறித்து வைராக்கியமாகப் போதித்தவராகவும் விளங்கினார்.

பின்கால வாழ்க்கை

பின்காலத்தில் பலவித குடும்பத் துன்பங்கள் காரணமாக மனவேதனை அனுபவித்தார். மிஷனரிகளுடன் ஏற்பட்ட மனஸ்தாபம் காரணமாக 1886-ஆம் ஆண்டு சென்னை சென்றார். 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் திருவாங்கூருக்குத் திரும்பி, கிறிஸ்துவின் வருகையை மையமாகக் கொண்டு உற்சாகமான பிரசங்கங்களை மேற்கொண்டார்.

மரணம்

சென்னை திரும்புவதற்கு முன் இலக்குவாய் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, 10-08-1898 அன்று நாகர்கோவிலில் காலமானார்.

இலக்கியப் பாங்களிப்பு

வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் | பிப்ரவரி - 2026

அவரின் பாடல்கள் ஆழ்ந்த மனந்திரும்பல், இரட்சிப்பு ஏக்கம், தனிப்பட்ட விசுவாச அனுபவம், மற்றும் கிறிஸ்துவின் வருகை குறித்த தீவிர நம்பிக்கை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனால், மாசிலாமணி ஐயர் தமிழ் கிறிஸ்தவ பாடல் இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கியமான ஆன்மீக குரலாக மதிக்கப்படுகிறார்.

தேவாரம்.

மன்னவா கிறிஸ்தே எந்தன் மனதிற் கிசைந்தவஸ்தே. தன்னிகரில்லாவுன்றன் தையயினால் தேடிக்கண்டேன், பின்னிடவகற்றி விட்டால், பேதைநான் புகுவதெங்கோ! இன்னுமோர் கதியைக்காணேன், ரட்சகா கிறிஸ்துநாதா.

தாமரைக்குறவுதண்ணீர், தழல்சுடர்க்குறவோ எண்ணெய், பூமலர்க்குறவு வெய்யோன்; புலவர்க்குறவு கல்வி. சாமுடற்குறவு சீவன், தவிப்பொடு களிப்புற்றாலும், ஏழுயிர்க்குறவு நீயே, ரட்சகா கிறிஸ்துநாதா.

கனம்புகழ் சிலரினாட்டம் கல்வி நூல் சிலரினாட்டம், கனகம்மண் சிலரினாட்டம், கண்ணின்பஞ் சிலரினாட்டம் மனைமக்கள் சிலரினாட்டம், மனத்துயர் வாழ்வற்றாலும், எனதகநாட்டம் நீயே, ரட்சகா கிறிஸ்துநாதா.

வாக்கினால் மனத்தால் கையால் வளர்பவம் மிகுதிசெய்தேன்?

போக்கவும் என்னாலாமோ? புனிதனே யுன்னாலன்றி, காக்கவேகாத்து நித்திய கதிக்கனைச் சேர்ப்பாயென்றே, ஏக்கமுற் றுனையடைந்தேன், ரட்சகா தேவமைந்தா.

எங்குனைத்தேடிப்போவே னியா துயான்செய்வேன் சொல்வேன்?

என்குறையார்க்குச் சொல்வேன் எப்போ துன் சமுகம் சாண் பொங்கிய பாவத்தாலே புவிதனில் அலைந்து சோர்ந்தேன் என்பேன்:

இங்குன தன்பால் நொந்தேன், ரட்சகா சமஸ்தநாதா.

குறிப்பு ஆசிரம பாமாலை நூலில் உள்ள வரலாற்று குறிப்பு இது.

Escape from the Temple

A Safe Refuge

“You’re safe now,
my dear child.”

Rescue of Preena, The First Temple Child
of Dohnavur

Amy Carmichael with Preena
March 7, 1901

ஏமி கார்மைக்கேல் அம்மாவின் வாழ்க்கையில் எத்தனையோ சம்பவங்கள் நடந்திருந்தாலும், 1901-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடந்த ஒரு சம்பவம் டோனாவூர் ஊழியத்தின் எதிர்காலத்தையே மாற்றியமைத்தது. அதுதான் 'ப்ரீனா' (Preena) என்ற ஏழு வயதுச் சிறுமியின் மீட்டல். இந்தச் சம்பவமே பிற்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளை மீட்டும் 'டோனாவூர் பெல்லோஷிப்' உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது.

ப்ரீனாவின் மின்னணி

ப்ரீனா உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த ஒரு சிறுமி. ஆனால், குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாகவும், சில நேர்த்திக்கடன்களாலும் அவள் கோவிலுக்கு 'தேவதாசி' முறைக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவளுடைய வீடு 'பெருங்குளம்' (Great Lake) என்ற கிராமத்தில் உள்ள ஒரு கோவில் பெண்ணின் வீடாகும். அங்கு அவளுக்கு நடனமும் பாட்டும் கற்றுத்தரப்பட்டது. ஆனால், அங்கே நிலவும் சூழல் புனிதமானது அல்ல என்பதையும், தனக்குக் காத்திருக்கும் வாழ்க்கை இருளானது என்பதையும் அந்த பிஞ்சு உள்ளம் உணர்ந்திருந்தது.

இதற்கு முன்பே ஒருமுறை ப்ரீனா அங்கிருந்து தப்பித்துத் தன் தாயிடம் ஓடினாள். ஆனால், கோவில்

Preena and Lavana—the Elf and the Flower—a year later.

பெண்கள் அவளைத் தேடிச் சென்றுவிட்டனர். அவளுடைய தாய், தன் குழந்தையைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியாமல், கோவில் பெண்களிடமே அவளைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார். மீண்டும் தப்பிச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காக, தண்டனையாக ப்ரீனாவின் பிஞ்சு கைகளில் சூடு (Branding with hot irons) போடப்பட்டது.

தப்பித்தல் மற்றும் அடைக்கலம் (மார்ச் 6, 1901)

1901-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 6-ஆம் தேதி மாலை, ப்ரீனா மீண்டும் துணிச்சலாக அந்த வீட்டிலிருந்து தப்பித்தாள். இருளில், தனியே அந்தச் சிறுமி நடந்து, தண்ணீரைக்கடந்து 'பண்ணைவிளை' (Pannavilai) என்ற இடத்திற்கு வந்தாள். அங்கு தேவாலயத்திற்கு வெளியே ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண் அவளைக் கண்டெடுத்து, இரவில் தன் வீட்டில் தங்க வைத்தார்.

ஏமி அம்மாவுடனான சந்திப்பு (மார்ச் 7, 1901)

மறுநாள் காலை, மார்ச் 7-ஆம் தேதி, அந்தப் பெண் ப்ரீனாவை ஏமி அம்மா தங்கியிருந்த பங்களாவிற்குக் கூட்டி வந்தார். அப்போது ஏமி அம்மா தனது காலை நேரத் தேநீரை அருந்திக் கொண்டிருந்தார்.

ப்ரீனா உள்ளே நுழைந்ததும், ஏமி அம்மா அவளைப் பார்த்த விதம் அந்தச் சிறுமியின் பயத்தைப் போக்கியது. ப்ரீனா பிற்காலத்தில் அந்தத் தருணத்தைப் பற்றிக் கூறும்போது, **'அம்மா என்னைப் பார்த்ததும், செய்த முதல் காரியம் என்னை அப்படியே தூக்கித் தன் மடியில் வைத்து முத்தமிட்டதுதான். என் சொந்தத் தாய் மட்டுமே அப்படிச் செய்தார். இவர் யார், என்னை என் தாயைப் போலவே முத்தமிடுகிறார்? என்று நான் வியந்தேன். அந்த நான் முதல் அவர் என் தாயானார்,'** என்று நினைவு கூர்ந்தார்.

'மிள்ளை மிடிக்கும் மிஸ்ஸி அம்மாள்'

ஒரு சுவாரஸ்யமான முரண் என்னவென்றால், கோவில் பெண்கள் ப்ரீனாவை பயமுறுத்துவதற்காக ஏமி அம்மாவைப் பற்றித் தவறாகச் சொல்லியிருந்தார்கள். **'நீ ஓடிப்போனால், அந்த வெள்ளைக்காரி உன்னைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவாள். அவள் ஒரு பிள்ளை பிடிக்கும் மிஸ்ஸி அம்மாள் (Child-catching Missie Ammal)'** என்று மிரட்டியிருந்தார்கள்.

ஆனால், ப்ரீனா தனது பிஞ்சு மனதிற்குள், 'கோவில் பெண்களிடம் சிக்குவதை விட, அந்தப் பிள்ளை பிடிக்கும் அம்மாவிடம் சிக்குவதே மேல். அவரிடம் சென்றால் கோவில் பெண்கள் என்னைப் பிடிக்க முடியாது' என்று எண்ணியே ஏமியிடம் ஓடி வந்தாள். அவளைப் பயமுறுத்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட பெயரே, அவளைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்தது.

போராட்டம் மற்றும் வெற்றி

ப்ரீனா வந்து சேர்ந்த சிறிது நேரத்திலேயே,

அவளைத் தேடிக் கோவில் பெண்கள் வந்தனர். அவளைத் தங்களுடைய குழந்தை என்று உரிமை கொண்டாடினர். ஆனால் ஏமி அம்மா உறுதியாக நின்றார். 'இவள் உங்கள் குழந்தை என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?' என்று கேட்டார்.

அப்போது ப்ரீனா, மிகுந்த தைரியத்தோடு கூட்டத்தின் முன் நின்று, 'நான் இவர்களோடு போகமாட்டேன்!' என்று உரக்கச் சொன்னாள். கைகளில் சூடு போடப்பட்ட வடுக்களும், குழந்தையின் மறுப்பும் உண்மையை உணர்த்தின. கோவில் பெண்கள் பின்வாங்கினர்.

முடிவு

இந்தச் சம்பவம் ஏமி அம்மாவின் கண்களைத் திறந்தது. 'சமயத்தின் பெயரால் பச்சிளம் குழந்தைகள் இருளில் தள்ளப்படுகிறார்கள்' என்ற உண்மையைக் கண்டுகொண்டார். 'கடவுளே, இந்தக் குழந்தைகளை மீட்க வேண்டும்' என்று அந்தத் தருணத்தில் அவர் எடுத்த முடிவே, பிற்காலத்தில் டோனாவூர் எனும் மாபெரும் அடைக்கலப் பட்டணம் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது.

ஒரு தனிப்பட்ட சிறுமியின் மீட்பு, ஆயிரக்கணக்கான குழந்தைகளின் வாழ்வு மலர் விதை உலர்நியது.

மன்னா செல்வகுமார்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-15

திருமதி. ரெமினா சன்கர்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 15

முந்தைய மாத இதழில், ரிங்கல்தெளபே திருநெல்வேலி மிஷனைப் பொறுப்பேற்க எடுத்த முயற்சிகளையும், அதற்கான பின்னணிகளையும் கண்டோம். அதன் தொடர்ச்சியாக, பிஷப் கால்டுவெல் விவரிக்கும் வரலாற்றுத் தகவல்களையும், ரிங்கல்தெளபேயின் நேரடிப் பயண அனுபவங்களையும் இந்த அத்தியாயத்தில் விரிவாகக் காண்போம்.

மிஷனரி ஏற்பாடுகளுக்கும் கோல்ஹாஃபிள் நம்பிக்கையும்:

ரிங்கல்தெளபே திருநெல்வேலிக்குச் சென்ற சூழல் குறித்து கோல்ஹாஃபிடமிருந்து (Kohlhoff) தான் பெற்ற தனிப்பட்ட தகவல்களை பிஷப் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகிறார். தென்பகுதியின் சபைகளைத் தனித்து நிர்வகிக்க இயலாத நிலையில், ரிங்கல்தெளபே லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தின் (LMS) சார்பில் திருவிதாங்கூரில் ஒரு மிஷனைத் தொடங்க முயன்றபோது, ஒரு தற்காலிக ஏற்பாடாகக் கோல்ஹாஃபின் பெயரிலும் அவரது பொறுப்பிலும் திருநெல்வேலியில் உள்ள S.P.C.K. மிஷனை ரிங்கல்தெளபே கவனித்துக்கொள்ளக் கோல்ஹாஃப் சம்மதித்தார். ரிங்கல்தெளபேயும் கோல்ஹாஃபைப் போலவே லூத்தரன் சபையைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், அவர் தனது கொள்கைகளின்படி மிஷன் விவகாரங்களை நடத்துவார் என்று கோல்ஹாஃப் உறுதியாக நம்பினார். இந்த ஏற்பாட்டின்படி, ரிங்கல்தெளபே திருநெல்வேலியில் வசித்த காலம் வரை, மிஷன் ஊழியர்களுக்கான சம்பளத்தைக் கோல்ஹாஃப் அவர்

மூலமாகவே வழங்கி வந்தார்.

இருப்பினும், ரிங்கல்தெளபேயின் கடிதம் இந்தச் சூழலைப் பற்றிய அவரது பார்வை கோல்ஹாஃபின் பார்வையிலிருந்து மாறுபட்டிருந்ததைக் காட்டுகிறது. திருநெல்வேலி மிஷனை S.P.C.K. கைவிட்டுவிட்டதாகக் கருதிய அவர், அந்த மிஷன் முழுவதையும் லண்டன் மிஷனரி சங்கமே (LMS) பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று முன்மொழிவது இயல்பானது என்று நினைத்தார். இந்த ஆலோசனையை அவர் கோல்ஹாஃபிடம் தெரிவிக்கவில்லை; அல்லது S.P.C.K. திருநெல்வேலிப் பணியிலிருந்து விலக விரும்பாமல் இருக்கலாம் என்ற சாத்தியக்கூற்றைப் பற்றியும் அவர் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை.

உண்மையில், 1807-ல் S.P.C.K. அதிகாரிகள் ரிங்கல்தெளபேயுடன் செய்யப்பட்ட இந்த ஏற்பாட்டைப் பற்றி அறிந்தபோது, அதை அவர்கள் எதிர்த்தனர். தஞ்சாவூரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை ரோடலர் (Rottler) நியாயப்படுத்தினார், ஆனால் பிப்ரவரி 4, 1808 அன்று சங்கம் பின்வருமாறு தீர்மானித்தது:

அனபாப்டிஸ்ட்(Anabaptists) அல்லது லண்டன் மிஷனரி சங்கத்தைச் சேர்ந்த மிஷனரிகள் எவரும், சங்கத்துடன் (S.P.C.K.) இணைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு சபையிலும் பிரசங்கிக்கவோ அல்லது ஊழியம் செய்யவோ அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்று மிஷனரிகளுக்குச் செயலாளரால் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்; மேலும், சங்கத்தின் மிஷனரிகள் எவரும் மிஷன் விவகாரங்கள் குறித்து

அவர்களுடன் எந்தவொரு ஆலோசனையும் நடத்தக்கூடாது.

குறிப்பு: அனபாப்டிஸ்டுகள்(Anabaptists) என்பது 'மறுபடியும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவர்கள்' இவர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவப் பிரிவாகும். இவர்கள் குழந்தைப் பருவத்தில் அளிக்கப்படும் ஞானஸ்நானத்தை நிராகரித்து, ஒருவர் வளர்ந்து விசுவாசித்த பின்னரே ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவர்கள். இவர்களது போதனைகள் அப்போதைய பிரதான திருச்சபைக் கொள்கைகளிலிருந்து (S.P.C.K. போன்றவை) மாறுபட்டிருந்ததால், அவர்களைத் தங்கள் சபைகளில் பிரசங்கிக்க சங்கம் தடை விதித்திருந்தது.

தூத்துக்குடியில் ரிங்கல்தொளபே:

இதற்கிடையில், ரிங்கல்தொளபே திருநெல்வேலியில் சுமார் இரண்டு ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருந்தார். பருவமழையைத் தவறவிட்டுவிடுவோம் என்ற அச்சத்தில், 1806 பிப்ரவரி தொடக்கத்தில் தரங்கம்பாடியிலிருந்து நாற்பது பகோடாக்கள் (Pagoda) செலவில் ஒரு படகை வாடகைக்கு எடுத்து பிப்ரவரி 9 அன்று தூத்துக்குடியில் கரையேறினார். அவர் தனது நாட்குறிப்பில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்:

தூத்துக்குடியில் கரையேறியதும் என்னை ஒரு மிஷனரியாக எல்லா இடங்களிலும் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டேன். அங்குள்ள விசாலமான எண்கோண வடிவ டச்சு தேவாலயத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே எனது தேசத்தைச் சேர்ந்த வணக்கத்திற்குரிய திரு. கிளீவர் (Mr. Cleaver) சிலருக்கு டச்சு மொழியில் நல்ல பிரசங்கம் செய்தார். அதன் பிறகு, உபதேசியார் ராயப்பன் தமிழர்களுக்கும் போர்ச்சுகீசியர்களுக்கும் ஒரு சிறிய சபையில் பிரசங்கித்தார். முடிவுற்றதும், நான் சில தடுமாற்றமான சொற்களுடன் மாலையில் பழைய கோட்டைக்கு வருமாறு அவர்களை அழைத்தேன். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சுமார் 40 அல்லது 50 பேர் கூடினர். ஒவ்வொருவரிடமும் தனித்தனியாகப் பேசினேன், பின்னர் முதன்முறையாகத் தமிழில் குறிப்புகள் ஏதுமின்றி (Extempore), 'நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோமென்று ஆவியானவர்தாமே நம்முடைய ஆவியுடனேகூடச் சாட்சிகொடுக்கிறார் (ரோமர் 8:16):' என்ற பரிசுத்த பவுலின் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் பிரசங்கித்தேன்; அது ஏதோ ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக நான் உணர்ந்தேன். ஒரு போர்ச்சுகீசிய ஆணும் பெண்ணும் இரட்சிப்பின் கிருபையைப் பெற்றவர்களாகத் தோன்றினர்.

அன்று மாலை பழைய கோட்டையின் வராண்டாவில் (முன்பு அதிகாரமும் ஆடம்பரமும் இருந்த இடம், இப்போது வீடற்ற பயணிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான வவ்வால்களுக்கும் புகலிடம்) அமர்ந்து ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தபோது, திடீரென ஒருவர் என் காலடியில் விழுந்து, '**யாராயலுக்கு ஸ்தோத்திரம்**' என்று வாழ்த்தினார். அந்த மனிதனிடம் உரையாட முயன்றேன், அவரது அறியாமையைக் கண்டு வருத்தமடைந்தேன். அவரிடமிருந்து என்னால் ஒரு

நேரடியான பதிலைப் பெற முடியவில்லை; நான் கேட்ட கேள்விகளையே அவர் அப்படியே திருப்பிச் சொன்னார் என்று ரிங்கல்தொளபே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிராமங்களின் வழியாகப் பயணம்:

பிப்ரவரி 11 மற்றும் 12 தேதிகளில் பாலையங்கோட்டைக்குப் பயணம் செய்து, 17-ஆம் தேதி வரை அங்கிருந்துவிட்டு, பின்னர் எனது சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடங்கினேன். நான் பரப்பனாடுபுரத்தில் தங்கியிருந்தேன்; அங்கே ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்க மற்றும் ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் என இரண்டு சிறிய மண் தேவாலயங்கள் இருந்தன. அங்கே உபதேசியார் சந்தியாகு ஒரு நேர்மையான ஆனால் ஓரளவு அறியாமையுள்ள மனிதராக எனக்குத் தோன்றினார். மாலையில் நான் நாசரேத்திற்குச் சென்றேன்:

இது மிஷனுக்குச் சொந்தமான ஒரு சிறிய இடம். இதில் பனை ஓலை கூரை வேய்ந்த ஒரு நேர்த்தியான களிமண் தேவாலயம் உள்ளது. அந்தச் சபையினர் என் மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர்.

அன்று இரவு தேவாலயத்திலேயே உறங்கிவிட்டு, மறுநாள் (பிப்ரவரி 18) ஜெபித்து, சில குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்த பிறகு, செம்மண் குன்றுகளை (Red Hills) கடந்து சென்றேன். பழங்காலக் கதைகளின்படி ஒரு பெரிய நகரம் இந்த மணலில் புதைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்த உயரமான இடத்திலிருந்து கடல், தூத்துக்குடி, மணப்பாடு, திருச்செந்தூர் மற்றும் பாலையங்கோட்டை ஆகியவற்றின் அழகிய காட்சிகளைக் கண்டேன். வெப்பம் கடுமையாக இருந்தபோதிலும், எனது சிறிய குதிரைக்குச் சிரமம் கொடுக்காமல் இருக்க நான் நடந்தே சென்றேன். இறுதியாக ஒரு ஆலமரத்தடியில் உள்ள கிணற்றை அடைந்து சிறிது ஓய்வெடுத்துவிட்டு, வளமான நிலத்தில் உள்ள எருசலேம் என்ற மிஷன் கிராமத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே தேவாலயத்திற்குப் பதிலாக ஒரு பனை ஓலைக் கொட்டகை மட்டுமே இருந்தது.

மாலையில் நாலாங்குளம் வழியாகச் சென்று, இரவு ஒன்பது மணிக்கு குலசேகரப்பட்டினத்தை அடைந்தேன். அங்கு ஒரு நல்ல மரத் தேவாலயம் இருந்தது. நீர் எங்களுடனே தங்கியிரும், சாயங்காலமாயிற்று, பொழுதும் போயிற்று (லூக்கா 24:29). என்ற வசனத்தின் அடிப்படையில் நான் பேசினேன். அங்கே ராயப்பன் என்ற திறமையான உபதேசியாரும் அவரது மனைவி லீதியாளும் எனக்கு உதவியாக இருந்து பணியாற்றினர்; அவர்கள் அப்போது சமூகத்தின் எளிய நிலையில் இருந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். உபதேசியார் ராயப்பன் நன்றாகப் பாடுகிறார், இது அப்போது இந்தியாவில் அரிதான ஒரு திறமை. அன்று இரவு மீண்டும் அந்த ஆலயத்தின் பீடத்தின் அருகிலேயே உறங்கினேன். அங்கே சுமார் 300 பேர் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்பினர்; ஆனால் அவர்கள் ஏன் அதை விரும்புகிறார்கள்

என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.

பிப்ரவரி 19 அன்று காலை ஜெபத்திற்குப் பின், கடற்கரை வழியாக மண்பாட்டிற்குச் சென்றேன். அங்கே எனது நண்பர் திரு. கிராஷன் (Mr. Gratian) என்னை அன்புடன் வரவேற்றார். அங்கே ஒரு டச்சு தொழிற்சாலையும், கற்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு பெரிய தேவாலயமும் இருந்தது. மதியம் 'ஸ்தீரியே, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது' என்ற வசனத்தின் அடிப்படையில் பேசி, எட்டு குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். ஞானஸ்நானத்திற்காகப் பலர் அங்கே காத்திருந்தாலும், அவர்களின் அறியாமையைக் கண்டு என்னால் முடிவெடுக்க முடியவில்லை; ஏன் ஞானஸ்நானம் பெற விரும்புகிறீர்கள் என்ற கேள்விக்கு எவராலும் காரணம் கூற முடியவில்லை. 'ஆத்தாம நன்மைக்காக' என்று மிகச் சிறந்த பதிலைக் கூறுபவர்கள்கூட, அதற்கு மேல் ஏதும் தெரியாமல் மௌனமாக இருந்தனர். அந்திப் பொழுதில், ஒரு பாறைக் கடற்கரையின் அருகே இருந்த புகழ்பெற்ற குகை ஒன்றைப் பார்வையிட்டேன்.

பிப்ரவரி 20 அன்று அத்திகாடு சென்று தேவாலயத்தில் ஜெபித்தபிறகு, முதலூர்சென்றேன். அங்கே 300 ஆத்துமாக்கள் கொண்ட சபையும் ஒரு அழகான கற்கோயிலும் இருந்தது. ஆலயத்திற்கு முன் புறாக்கூடு போன்ற ஒரு அமைப்பில் மக்களை அழைக்க ஒரு பெரிய முரசு இருந்தது. அதன் சத்தம் பனைக்காடுகளின் ஆழும் வரை ஒலித்தது. தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த நேர்மையான இளம் ஆபிரகாம் அந்தச் சபையை வழிநடத்தி வந்தார்; அங்கே ஒரு நல்ல பள்ளிக்கூடமும் இருந்தது. அன்று மாலை முதலாம் கட்டளையைப் பற்றி நான் பேசினேன்; சிறுவர்கள் விவேகமாகப் பதிலளித்தனர். பின்னர் தஞ்சாவூர் உபதேசியார் மதுராநாயகம் பிரசங்கிக்க அனுமதி கேட்டார்; அவர் கெட்ட குமாரன் உவமையைப் பற்றி மிகச் சரளமாகக் கேட்கிச் செய்ததைக் கண்டு நான் வியந்தேன். ஆனால் ஆராதனை முடிந்ததும் மக்கள் தங்கள் ஆத்தாம விஷயங்களைப் பேசாமல், தங்களுக்குள் இருந்த சிறுசிறு சண்டைகள் மற்றும் புகார்களைப் பற்றிப் பேச என்னிடம் திரண்டனர். இந்தக் காட்சிகள் என் பணியைத் தொடர்வதில் எனக்கு மிகுந்த தடையாகவும் சோர்வாகவும் இருந்தது.

பிப்ரவரி 21 அன்று அதிகாலையில் ஒரு குழந்தைக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்க மீண்டும் அத்திகாடு சென்றுவிட்டு முதலூர் திரும்பினேன். அங்கே புகார்கள் என்னிடம் அடுக்கடுக்காகக் குவிந்ததால், கடும் வெப்பத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் காலை 11 மணிக்கே அங்கிருந்து புறப்பட்டேன்.

நிச்சயமாக நான் பொறுமையின்றி இருந்தேன், ஆனால் நான் ஒரு தொடக்க ஊழியன் மட்டுமே என்று அப்போது எனக்குள் நினைத்துக்கொண்டேன். பின்னர் விஜயராமபுரம் சென்று அங்கிருந்த பனை ஓலைக் கொட்டகையில் ஜெபித்தேன். அன்று மதியம் சாத்தான்குளத்தில்

ஓய்வெடுத்துவிட்டு, மாலையில் பெரியகுளம் சென்றேன். அங்கே 15 பேர் கொண்ட சிறிய சபையினர் ஒரு பனை ஓலை தேவாலயத்தைக் கட்டியிருந்தனர். அவர்கள் முன்பு ரோமன் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்து, குருவானவருடன் ஏற்பட்ட சண்டையால் வெளியேறியவர்கள். அங்கிருந்த மக்கள் மிகுந்த அறியாமையில் இருந்தனர் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தென்மேற்கு கிராமங்களில் பணி:

மார்ச் 3 அன்று மீண்டும் ஒரு சுற்றுப்பயணத்தைத் தொடங்கினேன். பரப்பனாடுபுரம், பெரியகுளம், சாத்தான்குளம் வழியாக மார்ச் 5-ஆம் தேதி தெற்கே பெத்தானியா (Bethany) சென்றேன். அங்கே ஒரு அழகான தேவாலயம் இருந்தது. அங்கே மக்களைக் கூட்டி மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆசீர்வதித்தேன். அவர்களுக்குச் சில ஆலோசனைகளை வழங்கி ஜெபித்தேன். பின்னர் இளைஞளும் சென்றேன்; அங்கே மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு மக்கள் தங்கள் கோவில்களை கிறிஸ்தவ தேவாலயமாக மாற்றியிருந்தனர். மக்கள் அனைவரும் வெளியில் சென்றிருந்ததால், நான் வேம்மனங்குடிக்குச் சென்றேன். அங்கே 'பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே' என்ற கர்த்தருடைய ஜெபத்தின் வசனத்தின் அடிப்படையில் பேசினேன். அங்கே மக்கள் என் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டு, புதிதாக இறக்கப்பட்ட பதநீருடன் (Palmyra juice) அரை மைல் தூரம் என் பின்னால் ஓடி வந்தனர். சூரிய அஸ்தமன நேரத்தில், உவரி என்ற கடற்கரை கிராமத்தை அடைந்தேன். அங்கே மூன்று ரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் இருந்தன. இதன் பிறகும் தொடர்ந்து அநேக கிராமங்களுக்குச் சென்றார்.

ரிங்கல்தெளபேயின் இந்தப் பயணக் குறிப்புகள், திருநெல்வேலியின் ஆரம்பகால விசுவாசப் பாதையில் இருந்த மேடு பள்ளங்களை நமக்குத் தெள்ளத்தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஒருபுறம் சபைகளில் நிர்வாக ரீதியான தடைகள், பிரச்சனைகள், மறுபுறம் மக்களின் அறியாமை மற்றும் லௌகீகச் சிந்தனைகள் எனப் பல சவால்கள் இருந்தன. ஆனாலும், தேவனுடைய ஊழியர் சோர்ந்து போகாமல், பனை ஓலைக் கொட்டகைகளிலும் மர தேவாலயங்களிலும் கிறிஸ்துவின் சுவீசேஷத்தின் ஒளியை ஏற்றி வைத்தார். வசதிகளை விட ஆத்தாம பாரமே அவரைத் தென்னாடு நோக்கி ஓடச் செய்தது.

ரிங்கல்தெளபேயின் அடுத்தகட்டப் பயணங்களும், மிஷனின் வியக்கத்தக்க வளர்ச்சியும் எப்படி அமைந்தது? என்பதை அடுத்த இதழில் காண்போம்.

அயராது பயணங்கள், ஆத்தாம தாகம்,

தடைகள் வந்தாலும் தவிராத வேகம்!

மக்களின் குறைகள் மனைத வாட்டினாலும்,

மாறாத நேசர் பணி தொடர்ந்தான் வீரன்!

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

டோனாவூர் கட்டிடங்கள்:

விசுவாசத்தால் எழுந்த கோட்டைகள்

தென்னிந்தியாவின் செம்மண் பூமியான டோனாவூரில், ஏமி கார்மைக்கேல் (அம்மா) உருவாக்கிய 'டோனாவூர் வல்லோஷி' வெறும் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் ஒரு காப்பகம் மட்டுமல்ல; அது இறைவனின் பராமரிப்புக்குச் சான்றாக நிற்கும் கட்டிடங்களின் தொகுப்பாகும். இந்த நூலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கட்டிடமும், மனிதத் திட்டமிடலை விட, இறைவனின் வழிநடத்துதலையும், ஜெபத்திற்கான பதிலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அயர்லாந்தில் தொடங்கிய அவரது பயணம் முதல், டோனாவூரில் அவர் அமைத்த 'சுமாதான அறை' வரை, ஒவ்வொரு கட்டிடத்தின் பின்னாலும் ஒரு ஆன்மீக வரலாறு உண்டு.

தொடக்கம்: 'தீ வெல்கம்' (அயர்லாந்து)

ஏமி கார்மைக்கேலின் கட்டிடப் பணிகளுக்கான அஸ்திவாரம் இந்தியாவிற்கு முன்பே, அயர்லாந்தின் பெல்ஃபாஸ்ட் நகரில் இடப்பட்டது. அங்குள்ள ஏழை ஆலைத் தொழிலாளப் பெண்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு கூடத்தை அமைக்க அவர் விரும்பினார். 'தீ வெல்கம்' (The Welcome) என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த இரும்புக்கூடத்தைக் கட்டுவதற்குத் தேவையான £500 பணத்திற்காக அவர் யாரிடமும் நிதியுதவி கோரவில்லை. மாறாக, முழங்காலிலிருந்து இறைவனிடம் ஜெபித்தார். மிஸ் கேட் மிட்செல் என்ற பெண்மணி மூலம் அந்தத் தேவை சந்திக்கப்பட்டது. அந்தக் கட்டிடத்தின் முகப்பில், 'எல்லாவற்றிலும் அவரே முதன்மையானவர்' என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டது. இதுவே பிற்காலத்தில் டோனாவூர் கட்டிடங்களின் அடிப்படைத் தத்துவமாக அமைந்தது.

டோனாவூர் இல்லங்கள்: செம்மண்ணில் மலர்ந்த புகலிடம்

இந்தியா வந்த பிறகு, ஆபத்திலிருக்கும் குழந்தைகளை மீட்கும் பணி தொடங்கியபோது, பழைய மிஷனரி பங்களா போதுமானதாக இல்லை. குழந்தைகள் பெருகப் பெருக, அவர்களுக்கான தங்குமிடங்கள் தேவைப்பட்டன. ஏமி அம்மா, அந்தக் கட்டிடங்கள் ஆடம்பரமாக இல்லாமல், அந்தப் பகுதியின் செம்மண் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு எளிமையாகவும், அதே சமயம் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். குழந்தைகள் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழும் வகையில்

ஒவ்வொரு இல்லத்தைச் சுற்றிலும் பூச்செடிகளும் மரங்களும் வளர்க்கப்பட்டன.

குறிப்பாக, 1918-ஆம் ஆண்டு ஆண் குழந்தைகளை மீட்கும் ஊழியம் தொடங்கியபோது, அவர்களுக்கான தனிப்பட்ட நர்சரி (Nursery) கட்டுவதற்குப் பணம் தேவைப்பட்டது. இறைவனிடம் ஒரு 'அடையாளமாக' ₹100 தொகையை ஏமி கேட்டார். ஆச்சரியத்தக்க வகையில், அதே நாளில் அந்தத் தொகை வந்து சேர்ந்தது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு செங்கல்லும் ஜெபத்தால் எழுப்பப்பட்டது.

ஜெப வீடு (House of Prayer): ஆன்மீக இதயம்

டோனாவூர் வளாகத்தின் மையமாகவும், இதயத்துடிப்பாகவும் திகழ்வது 'ஜெப வீடு' ஆகும்.

1927-ஆம் ஆண்டு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இக்கட்டிடம், திரு. டான் என்பவரால் வடிவமைக்கப்பட்டது. மேற்கத்திய தேவாலயங்களைப் போல வண்ணக் கண்ணாடிகளோ, சிலுவைகளோ, மதச் சின்னங்களோ இதில் இல்லை. இந்தியச் சூழலுக்கு ஏற்ப, காற்றோட்டமாகவும், இறைவனின் பிரசன்னத்தை மட்டுமே உணரும் வகையிலும் இது எளிமையாகக் கட்டப்பட்டது.

இதன் சிறப்பம்சம் சுமார் 40 அடி உயரமுள்ள 'ஜெப கோபுரம்' (Prayer Tower) ஆகும். இங்கிருந்து ஊழியர்கள் முழு டோனாவூர் வளாகத்தையும் பார்த்து ஜெபிக்கக்கூடிய வகையில் இது அமைந்திருந்தது. 'காத்தரை, அவருடைய பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே தொழுதுகொள்ளுங்கள்' என்பதே இதன் நோக்கம்.

புரம் சுக சாலை: சொர்க்கத்தின் பிரதிபலிப்பு

ஆரம்பத்தில் சிறிய அளவில் செயல்பட்ட மருத்துவமனைக்குப் பிறகு, பெருகி வரும் தேவைகளைச் சந்திக்க ஒரு பெரிய மருத்துவமனை தேவைப்பட்டது. ஒருமுறை இந்து நண்பர் ஒருவர், டோனாவூரில் கட்டப்படவிருக்கும் மருத்துவமனையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, 'நீங்கள் அதையொரு சொர்க்கமாக மாற்றுவீர்கள்' என்று கூறினார். அந்த வார்த்தையே மருத்துவமனைக்கு 'புரம் சுக சாலை' (Place of Heavenly Healing) என்று பெயரிடக் காரணமானது.

இக்கட்டிடம் தூய்மையாகவும், அழகாகவும், நேர்த்தியாகவும் (Magnifical) இருக்க வேண்டும் என்பதில் ஏமி உறுதியாக இருந்தார். இதற்கென ₹10,000 தேவைப்பட்டபோது, டோனாவூர் குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஒருமனப்பட்டு ஜெபித்தனர். அந்தப் பெருந்தொகையும் இறைவனின் அருளால் கிடைத்தது. நோயாளிகள் மருந்தை மட்டும் நம்பாமல், இறைவனின் குணமாக்கும் வல்லமையை உணரும் இடமாக இது திகழ்ந்தது.

மலைப்பகுதி இல்லங்கள்: இளைப்பாறுதலின் இடங்கள்

ஊழியர்களின் களைப்பைப் போக்கவும், கோடைக்கால வெப்பத்தைத் தணிக்கவும் மலைப்பகுதிகளில் சில கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டன. 'காட்டு வீடு' (Forest House) மற்றும் 'ஜீவல் ஹவுஸ்' (Jewel House) ஆகியவை இதில் முக்கியமானவை. காடுகளின் நடுவே, அருவிகளுக்கு அருகில் அமைந்த இந்த வீடுகள் கட்டுவது எளிதாக இருக்கவில்லை. மழையினால் சுவர்கள் இடிந்து விழுந்தன; அஸ்திவாரம் சரியில்லாமல் மீண்டும் கட்ட வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும், விடாமுயற்சியுடன் இவை கட்டி முடிக்கப்பட்டன.

வெளி நிலையங்கள் (Outposts)

ஊழியத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில், டோனாவூருக்கு வெளியே சில இடங்கள் வாங்கப்பட்டன.

- தீர் வயிலியன்ஸ் (Three Pavilions): உடல் நலம் குன்றிய குழந்தைகள் தங்குவதற்காகவும், ஓய்வுக்காகவும் திருவிதாங்கூர் எல்லையில் இது கட்டப்பட்டது.
- ஜொப்பா (Oppa): கன்னியாகுமரி கடற்கரை ஓரத்தில், யாதீர்களுக்கும் சாட்சி பகரும் இடமாகவும், ஊழியர்கள் ஓய்வெடுக்கும் இடமாகவும் ஒரு சிறிய வீடு கட்டப்பட்டது.

சமாதான அறை (Room of Peace)

இறுதியாக, 1931-ல் விபத்துக்குள்ளான பிறகு, ஏமி அம்மா தனது வாழ்வின் கடைசி 20 ஆண்டுகளைக் கழித்த இடம் 'சமாதான அறை'. இது அவரது படுக்கையறை என்றாலும், டோனாவூர் குடும்பத்தின் கட்டுப்பாட்டு அறையாகவும் இதுவே திகழ்ந்தது. படுக்கையில் இருந்தபடியே ஜன்னல் வழியாக மரங்களையும், பறவைகளையும் காணும் வகையில் இது அமைந்திருந்தது. பிற்காலத்தில், சக்கர நாற்காலியில் அவரை வெளியே அழைத்து வர ஒரு சாய்தளப் பாதை (Green Nook) அமைக்கப்பட்டது.

இந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டிடங்கள் வெறும் செங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்பு கலவைகள் அல்ல. அவை ஒவ்வொன்றும் 'கடல் வாங்கக் கூடாது' என்ற உறுதியான கொள்கையின் அடிப்படையிலும், 'தேவைகள் அனைத்தையும் இறைவனே சந்தீய்மார்' என்ற விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலும் கட்டப்பட்டவை. மனிதப் பெருமைக்காக அல்லாமல், இறைவனின் மகிமைக்காகவே இந்தக் கட்டிடங்கள் டோனாவூர் மண்ணில் இன்றும் சாட்சியாய் நிற்கின்றன.

மாத ஆய்வீதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்றாகாடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்றாகாடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்றாகாடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்வீதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்பு' என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று 'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்' கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின் தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகோர்த்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உங்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராதரவினாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுப்பதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுப்பதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் '**கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்**'. கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும்

ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1780 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னனு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னனு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **‘புத்தக வளம்’** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கீர்த்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான

முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா, ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு ஏழு மூப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்தவர்களுக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/

JOSHUA TV

சகல ஜனங்களுக்கும் நற்செய்தி

இப்பொழுது உங்கள் ஜாஷுவா டிவி

 TCCL 155 சுரண்டை, சேர்ந்தமரம் சங்கரன்கோவில் சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 SCV 204 சுரண்டை சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 SCV 218 ஆலங்குளம் சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 SCV 221 புளியங்குடி சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 SCV 221 பாவூர்ச்சத்திரம் சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 SCV 231 அம்பை சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்
 JAK 145 தென்காசி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்	 AJK 193 தென்காசி, பாவூர்ச்சத்திரம் சுற்றி உள்ள சிராமங்கள்	 AJK 193 நாகர்க்கோவில் மதுரை	 IDUKKI VISION 99 கோரளா: இடுக்கி மாவட்டம் முழுவதும்	 V.K DIGITAL 124 தென்காசி மாவட்டம்	 நினைவில் 223 தென்காசி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்

ஆசிய நெட்வொர்க் - களில் கண்டு தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்

OTT PLATFORMS 	IP TV 	 JoshuaTvSurandai	WATCH LIVE 24X7 ON WWW.JOSHUA.CO.IN JOSHUA TV
--	--	--	---

தொடர்புக்கு : 63802 04327, 93658 69858

TAMIL CHRISTIAN LIVE TV

கிறிஸ்தவ சேனல்கள் மட்டும் பார்க்கக்கூடிய OTT

- ▶ 100 + Tamil Christian TV
- ▶ No Subscription
- ▶ Easy to Use
- ▶ No Advertisement

அணைத்து முன்னணி கிறிஸ்தவ சேனல்களையும் ஒரே செயலியில் காணுங்கள்

DOWNLOAD NOW

GET IT ON
Google Play

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்

சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஜெர்மனியிலிருந்து புறப்பட்டு, தமிழ் மண்ணில் கால்பதித்து, மொழி, அச்சுக்கலை, கல்வி, சமூக சீர்திருத்தம் எனப் பல தளங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு மாமனிதர் பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க். அவரது வாழ்க்கை, நம்பிக்கை, விடாமுயற்சி மற்றும் அளவற்ற அர்ப்பணிப்பின் கதை.

I: அச்சமும் ஆன்மீகமும் சூழ்ந்த இளமைக்காலம்

1682ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 10ஆம் தேதி, ஜெர்மனியின் பல்ஸ்னிட்ஸ் (Pulsnitz) நகரில் ஒரு வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தார் பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க். அவரது தந்தை ஒரு தானிய வியாபாரி. சீகன்பால்க்கிற்கு நான்கு சகோதரிகள் இருந்தனர். அவரது தாயார், மிகுந்த இறைநம்பிக்கை கொண்டவர். அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படும் தனது பிள்ளைகளைக் கண்டு அவர் மனம் வருந்தினாலும், தனது நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை.

சீகன்பால்க்கின் இளமைக்காலம் சோதனைகள் நிறைந்தது. சிறு வயதிலேயே அவர் தனது தாயை இழந்தார். இறக்கும் தருவாயில், அவரது தாய் தன் பிள்ளைகளிடம், 'நான் உங்களுக்காக ஒரு வாரிய செல்வத்தைச் சேமித்து வைத்திருக்கிறேன். அது தீருமறையில் (யாமிள்) இருக்கிறது.

அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் என் கண்ணீரால் நனைத்திருக்கிறேன்' என்று கூறினார். இந்த வார்த்தைகள்

'நான் உங்களுக்காக ஒரு வாரிய செல்வத்தைச் சேமித்து வைத்திருக்கிறேன். அது தீருமறையில் (யாமிள்) இருக்கிறது. அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் என் கண்ணீரால் நனைத்திருக்கிறேன்'

சீகன்பால்க்கின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தன.

தாய் இறந்த இரண்டே ஆண்டுகளில் தந்தையையும் இழந்தார். அனாதையான சீகன்பால்க், தன் சகோதரியின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தார். தனிமையும், பயமும் அவரைச் சூழ்ந்தன. ஆன்மீகரீதியாக ஒருவித குழப்பத்திலும், தேடலிலும் அவர் இருந்தார். கோர்லிட்ஸ் (Goerlitz) நகரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்தபோது, ஆன்மீகத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். சில நேரங்களில் அவரது தீவிரமான பக்தி கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் உள்ளானது. இந்த அனுபவங்கள், அவரை மேலும் பக்குவப்படுத்தி, இறைவனுக்காகத் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வலுவாக விதைத்தன.

2: ஸ்பெனரும் ஃபிராங்கெவும்: ஒரு புதிய வழிகாட்டுதல்

தனது இறையியல் படிப்பை முறையாகத் தொடர, சீகன்பால்க் அக்காலத்தில் புகழ்பெற்றிருந்த இறையியல் அறிஞர்களான ஸ்பெனர் (Spencer) மற்றும் ஃபிராங்கெ (Francke) ஆகியோரின் வழிகாட்டுதலை நாடினார். ஃபிராங்கெயின் ஆலோசனையின் பேரில் பெர்லின் நகருக்குச் சென்றார். அங்கு, மாணவர்களுடன் ஆசிரியர்கள் மிக நெருக்கமாகப் பழகும் புதிய கல்விச் சூழல் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. ஆனால், அவரது உடல்நிலை மீண்டும் மோசமடைந்ததால், அவரால் படிப்பைத் தொடர முடியவில்லை.

சில காலம் ஓய்வுக்குப் பிறகு, ஃபிராங்கெயின் அழைப்பின் பேரில் ஹாலே (Halle) பல்கலைக்கழகத்தில் தனது படிப்பைத் தொடர்ந்தார். ஃபிராங்கே, தனிப்பட்ட பக்தி மற்றும் சமூக சேவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். அவரது அனாதை இல்லங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் சீகன்பால்க்கிற்கு ஒரு பெரிய உத்வேகத்தை அளித்தன. இருப்பினும், தொடர்ச்சியான வயிற்று வலி மற்றும் உடல்நலக் குறைபாடுகள் காரணமாக, தன்னால் ஒரு போதகராகப் பணியாற்ற முடியுமா என்று அவர் சந்தேகப்பட்டார். இனி போதகராகும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, தனது தந்தை வழியில் விவசாயம் செய்யலாம் என்று கூட நினைத்தார். ஆனால், அவரது பேராசிரியர்கள் அவருக்கு நம்பிக்கை அளித்து, ஊக்கப்படுத்தினர்.

3: நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் தேசம்

அக்காலத்தில் டென்மார்க்கின் மன்னராக இருந்த நான்காம் ஃப்ரெடரிக் (Frederick IV), தனது காலனி நாடுகளில் உள்ள மக்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். ஆனால், டென்மார்க்கில் இருந்த மதத் தலைவர்கள் இதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை. எனவே, மன்னரின் அரசவை ஆலோசகராக இருந்த டாக்டர் லூத்கென்ஸ் (Dr. Luetkens), ஜெர்மனியிலிருந்து போதகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பணிக்கப்பட்டார்.

அவரது பார்வை, இளம் இறையியல் மாணவர்களான சீகன்பால்க் மற்றும் அவரது நண்பர் ஹென்ரிச் புளுட்சவ் (Heinrich Plütschau) மீது விழுந்தது. முதலில், ஆப்பிரிக்கா அல்லது மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்குச் செல்லும்படி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். அந்தக் கொடிய சூழலுக்குச் செல்ல சீகன்பால்க் முதலில் தயங்கினாலும், தனது வாழ்க்கைக்கான இறைவனின் திட்டம் இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்து சம்மதித்தார்.

ஆனால், எதிர்பாராத விதமாக, பயணத்தின் இலக்கு மாற்றப்பட்டது. ஆப்பிரிக்காவுக்குப் பதிலாக, பண்பாட்டிலும், மதங்களிலும் சிறந்து விளங்கிய இந்தியாவிற்கு அவர்களை

அனுப்ப மன்னர் முடிவெடுத்தார். இது சீகன்பால்க்கின் வாழ்வில் ஒரு மாபெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

4: தயக்கம்ன்றி, அச்சம்ன்றி

ஏழு மாதங்கள் நீடித்த ஒரு கொந்தளிப்பான கடல் பயணத்திற்குப் பிறகு, 1706ஆம் ஆண்டு, ஜூலை 9ஆம் நாள், சீகன்பால்க்கும் புளுட்சவும் தமிழ்நாட்டின் தரங்கம்பாடியில் (Tranquebar) கால் பதித்தனர். அந்தக் கடல் பயணம், மரணத்தின் விளிம்பில் சென்று வந்த அனுபவமாக இருந்தது.

தரங்கம்பாடியில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு மிகவும் மோசமானதாக இருந்தது. அங்குள்ள டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆளுநர் ஹாசியஸ் (Hassius) மற்றும் ஐரோப்பிய அதிகாரிகள், இந்த புதிய மத போதகர்களை உள்வாங்கினாலாகவே பார்த்தனர். அவர்களுக்குத் தங்க இடமோ, உணவோ கொடுக்காமல் பல மணி நேரம் காக்க வைத்தனர். இறுதியில், ஒரு நல்ல உள்ளம் கொண்ட அதிகாரியின் உதவியால், நகரத்தின் ஏழ்மையான பகுதியில் ஒரு சிறிய வீட்டில் தங்கினார்.

அனைத்து ஐரோப்பியர்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில், சீகன்பால்க் மனம் தளரவில்லை. இங்குள்ள மக்களுடன் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்களின் மொழியை முதலில் கற்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். ஐரோப்பியர்களுக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இடையில் தொடர்பு மொழியாக இருந்த போர்த்துகீசிய மொழியை முதலில் கற்றார். பின்னர், தமிழ் மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார். அக்காலத்தில் எந்த ஐரோப்பியரும் தமிழ் கற்க முன்வராத நிலையில், சீகன்பால்க் ஒரு தமிழ் ஆசிரியரை நியமித்து, சிறுவர்களுடன் தரையில் அமர்ந்து தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றுக்கொண்டார். எட்டு மாதங்களுக்குள், சரளமாகத் தமிழ் பேசும் ஆற்றலைப் பெற்றார்.

அவரது முதல் பணி, அடிமைகளாகவும், சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்த மக்கள் மத்தியில் தொடங்கியது. அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினார். போர்த்துகீசிய மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் சிறு நூல்களை எழுதினார். அவரது தன்னலமற்ற சேவையும், உள்ளூர் மொழியில் அவர் பேசியதும், தமிழ் மக்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. அவரை ஒரு ஞானியாகவும், புனிதராகவும் மக்கள் பார்க்கத் தொடங்கினர்.

5: இந்தியாவில் சிறைவாசம்

சீகன்பால்க்கின் செல்வாக்கு வளர்வதைக் கண்ட ஆளுநர் ஹாசியஸ், அவர் மீது கடும் கோபம் கொண்டார். சீகன்பால்க்கின் ஒவ்வொரு செயலையும் தடுக்க முயன்றார். சீகன்பால்க், மதம் மாறிய மக்களுக்காக ஒரு தேவாலயம் கட்ட விரும்பியபோது, ஆளுநர் நிலம் கொடுக்க மறுத்தார்.

பல போராட்டங்களுக்குப் பிறகு, தேவாலயம் கட்டப்பட்டது.

இதற்கிடையில், ஐரோப்பாவிலிருந்து சீகன்பால்க்கின் பணிகளுக்காக அனுப்பப்பட்ட ஒரு பெரிய நிதிப்பெட்டகம், ஆளுநரின் சதியால் கடலில் மூழ்கடிக்கப்பட்டது. இது குறித்துக் கேள்வி கேட்ட சீகன்பால்க்கை, ஆளுநர் ஹாசியஸ் கடுமையாகத் தாக்கி, சிறையில் அடைத்தார். 1708ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 19ஆம் தேதி, சீகன்பால்க்கை கைது செய்யப்பட்டார்.

நான்கு மாதங்கள், அவர் ஒரு சிறிய, அசுத்தமான, காற்றோட்டமில்லாத சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். எழுதுவதற்குக் காகிதமோ, எழுதுகோலோ மறுக்கப்பட்டது. யாரையும் சந்திக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. கடுமையான அந்தச் சிறைவாசத்திலும், சீகன்பால்க்கை தனது மன உறுதியை இழக்கவில்லை. பாடல்கள் பாடியும், ஜெபித்தும் தனது நாடகளைக் கழித்தார். சிறைக்கு வெளியே இருந்த மக்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள், அவருக்காக மிகவும் வருந்தினர். இந்த அநீதியான சிறைவாசம், சீகன்பால்க்கின் புகழை மேலும் பரப்பியது.

6: ஐரோப்பாவில் எழுந்த எதிர்ப்பு

சீகன்பால்க்கை தரங்கம்பாடியிலிருந்து தனது நண்பர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்கள், 1708ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவைச் சென்றடைந்தன. அந்தக் கடிதங்களில், தனது பயண அனுபவங்களையும், தரங்கம்பாடியில் உள்ள மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பண்பாடு மற்றும் தனது ஆரம்பகாலப் பணிகள் குறித்தும் மிகத் தெளிவாக விவரித்திருந்தார்.

இந்தக் கடிதங்கள் ஜெர்மனியிலும், இங்கிலாந்திலும் அச்சிடப்பட்டு, பரவலான கவனத்தைப் பெற்றன. ஐரோப்பிய மக்கள், முதன்முறையாக இந்தியாவின் மீது ஒரு புதிய அக்கறையைக் காட்டத் தொடங்கினர். டென்மார்க் மன்னர் குடும்பம், ஜெர்மனியில் உள்ள ஃபிராங்கெயின் நிறுவனங்கள், இங்கிலாந்தில் உள்ள ஆங்கிலிகள் திருச்சபை எனப் பல தரப்பிலிருந்தும் சீகன்பால்க்கின் பணிக்கு ஆதரவும் நிதியும் குவியத் தொடங்கியது. ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரின் பணி, சர்வதேச ஆதரவைப் பெற்ற ஒரு இயக்கமாக உருவெடுத்தது.

7: விரிவடைந்த பார்வைகள்

சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகு, சீகன்பால்க்கின் பணி புதிய உத்வேகத்துடன் தொடர்ந்தது. ஐரோப்பாவிலிருந்து புதிய போதகர்களும், நிதியும் வந்து சேர்ந்தன. தரங்கம்பாடியைத் தாண்டி, தனது பார்வையை விரிவுபடுத்தினார் சீகன்பால்க்கை. சென்னைக்கும் (Madras), பிற பகுதிகளுக்கும் நீண்ட பயணங்களை மேற்கொண்டார்.

இந்தப் பயணங்களின்போது, சாதாரண மக்கள், பிராமணர்கள் எனப் பல தரப்பினருடனும் உரையாடினார்.

தமிழ் மக்களின் சமய நம்பிக்கைகள், தத்துவங்கள், இலக்கியங்கள் என அனைத்தையும் ஆழமாகக் கற்றுக்கொண்டார். தமிழ் ஓலைச்சுவடிகளைச் சேகரித்தார். அவரது ஆழ்ந்த தமிழறிவும், பண்பாட்டின் மீதான மரியாதையும் மக்களை அவர்பால் ஈர்த்தது.

அவரது மாபெரும் சாதனைகளில் ஒன்று, தமிழ் அச்சுக்கூடத்தை நிறுவியது. ஹாலேயிலிருந்து அச்சு இயந்திரமும், இங்கிலாந்திலிருந்து காகிதமும் வரவழைக்கப்பட்டன. 1714ஆம் ஆண்டில், தமிழ்ப்புதி யஏற்பாடு அச்சிடப்பட்டது. இது தமிழ் மொழிக்கும், அச்சுக்கலைக்கும் அவர் ஆற்றிய ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பங்களிப்பாகும்.

8: ஐரோப்பாவை நோக்கிய பயணம்

தரங்கம்பாடியில் ஆளுநராலும், கம்பெனி அதிகாரிகளாலும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட தடைகளை நிரந்தரமாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று சீகன்பால்க்கை முடிவு செய்தார். இதற்காக, 1714ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பாவிற்குத் திரும்பப் பயணமானார். அவரது நோக்கம், டென்மார்க் மன்னரை நேரடியாகச் சந்தித்து, நிலைமையை விளக்கி, மிஷன் பணிக்கு முழுமையான சுதந்திரத்தையும், பாதுகாப்பையும் பெறுவதாகும்.

போர்க்களத்தில் இருந்த மன்னரைச் சந்தித்து, தனது தரப்பு வாதங்களை முன்வைத்தார். சீகன்பால்க்கின் நேர்மையும், அர்ப்பணிப்பும் மன்னரைக் கவர்ந்தன. மிஷன் பணிக்கு எதிரான அனைத்து இரகசிய உத்தரவுகளையும் ரத்து செய்யும்படி மன்னர் ஆணையிட்டார். மேலும், தரங்கம்பாடியின் புதிய ஆளுநராக, மிஷன் பணிக்கு நட்பான ஒருவரை நியமிக்கவும் உத்தரவிட்டார். இந்தப் பயணம், சீகன்பால்க்கின் பணிக்கு ஒரு மிகப்பெரிய வெற்றியைத் தேடித் தந்தது.

9: மரியா டோரோத்தியா

ஜெர்மனியில் இருந்தபோது, தனது பழைய நண்பரும், புரவலருமான சால்ஸ்மான் (Salzmann) என்பவரது மகள் மரியா டோரோத்தியாவைச் (Maria Dorothea) சந்தித்தார். மரியாவின் அறிவும், பண்பும், பக்குவமும் சீகன்பால்க்கைக் கவர்ந்தன. இருவரும் திருமணம் செய்துகொள்ள முடிவு செய்தனர். 1715ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 2ஆம் தேதி, அவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து புறப்பட்டனர்.

இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபோது, அங்குள்ள மிஷன் ஆதரவாளர்கள் அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றனர். இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் ஜார்ஜைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இங்கிலாந்தின் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டு, 1716ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் 10ஆம் தேதி, சீகன்பால்க்கும் அவரது மனைவி மரியாவும் சென்னையை வந்தடைந்தனர்.

தரங்கம்பாடியில் அவர்களுக்கு உற்சாகமான

வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அவரது சக பணியாளர்கள், தேவாலய மக்கள், மற்றும் பள்ளிக் குழந்தைகள் என அனைவரும் அவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர். இனி, சீகன்பால்க் தனது குடும்ப வாழ்க்கையுடன், தனது பணியை அமைதியாகத் தொடர ஒரு புதிய அத்தியாயம் தொடங்கியது.

IO: குறுகிய வாழ்வில் நிறைவான பணி

ஐரோப்பாவிலிருந்து திரும்பிய பிறகு, சீகன்பால்க் தனது திட்டங்களை விரைவாகச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினார். தரங்கம்பாடியில், வளர்ந்து வந்த கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்காக ஒரு பெரிய, புதிய தேவாலயத்தைக் கட்டத் தொடங்கினார். அதற்கு 'புதிய எருசலேம் ஆலயம்' (New Jerusalem Church) என்று பெயரிட்டார்.

பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கல்வி, புதிய நூல்களை மொழிபெயர்த்தல், அச்சிடுதல், உள்ளூர் மக்களுடன் உரையாடுதல் என அவரது பணி பன்மடங்கு விரிவடைந்தது. ஒரு நாளைக்குச் சில மணிநேரங்கள் மட்டுமே உறங்கி, ஓய்வின்றி உழைத்தார்.

ஆனால், இந்தத் உழைப்பும், இந்தியாவின் வெப்பமான சூழலும், ஏற்கனவே பலவீனமாக இருந்த அவரது உடலை மேலும் பாதித்தன. கோபன்ஹைகனில் இருந்த புதிய மிஷன் நிர்வாகிகளிடமிருந்து வந்த தேவையற்ற விமர்சனங்களும், நெருக்கடிகளும் அவரை மனதளவில் பெரிதும் காயப்படுத்தின.

கடுமையான உடல்நலக் குறைவால் பாதிக்கப்பட்ட அவர், படுக்கையில் விழுந்தார். தனது மரணம் நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்தார். தனது சக பணியாளர்களையும், தனது இளம் மனைவியையும், பிள்ளைகளையும் இறைவனிடம் ஒப்படைத்தார். 1719ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 23ஆம் தேதி, தனது 36ஆவது வயதில், அந்த மாமனிதரின் உயிர் பிரிந்தது.

முடிவுரை

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் வாழ்ந்தது 36 ஆண்டுகள்தான். ஆனால், தமிழ் மண்ணில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கின்றன. அவர் ஒரு மத போதகர் மட்டுமல்ல; அவர் ஒரு சிறந்த மொழியியலாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர், கல்வியாளர், அச்சுக்கலை நிபுணர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதி. ஐரோப்பியப் பண்பாட்டிற்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் இடையில் ஒரு உறுதியான பாலத்தை அமைத்தவர். அவரது வாழ்க்கை, உண்மையான அர்ப்பணிப்புடனும், மனித நேயத்துடனும் செய்யப்படும் எந்த ஒரு பணியும் காலத்தை வென்று நிற்கும் என்பதற்கு ஒரு சிறந்த சான்றாகும்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்வீதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்வீதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(**CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாசு சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

To

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

Two empty yellow rounded rectangular boxes for providing contact details.